

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Politi- og domstolsreform).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 1/3 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Efter ønske er taletiden udvidet til 10 minutter i første omgang. Jeg giver ordet til fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er en omfattende reform af politiet og domstolene, vi i dag tager hul på. Venstre har fra starten været med i arbejdet, og vi tilslutter os selvsagt forslaget.

For så vidt angår politiet, er det et varmt ønske hos Venstre, at politiet udnytter ressourcerne bedst muligt for borgerne, og at politiet er på pletten, når borgerne har brug for det. Der er brug for flere politistationer på hjul, der kommer ud til borgerne. Derimod har borgerne ikke brug for f.eks. i nattetimerne at gå på politistationen, og derfor er det ikke på politistationen, politifolkene skal være.

Vi ønsker, at der skal være færre høvdinge, og at de høvdinge, der så bliver tilbage, skal samles i færre politikredse. Derved bliver politikredse mere bæredygtige og kan påtage sig flere opgaver. Det er Venstres ønske, at så mange som muligt af de opgaver, der i dag ligger hos rigspolitiet, flyttes ud i kredsene. Større politikredse giver større faglighed, og det er der brug for i en tid med organiseret kriminalitet og stadig stigende grænseoverskridende kriminalitet.

Det er vigtigt at understrege, at patruljevognene bliver en del af fremtidens nærstationer, og at vi her fra Folketinget vil føre en nøje kontrol med, at det, vi kalder responstiden, nu også holdes i ave.

Legalitetskontrollen skal styrkes til gavn for borgernes retssikkerhed, og derfor er vi tilfredse med, at anklagemyndigheden har fået en større uafhængighed, men at vi stadig sørger for, at politiet og anklagemyndigheden i kredsene kan arbejde side om side.

Det er også vigtigt for Venstre, at politiledelserne og kommunernes ledelse i de større enheder holdes fast på et fælles ansvar for det kriminalitetsforebyggende arbejde.

Men vi har også herinde et ansvar for i fremtiden at tænke mere rationelt og mindre populistisk. Der skal ikke bare ansættes flere politifolk i sorte bukser. Pengene skal kunne bruges på andre måder. Politiet skal have de bedste redskaber til en effektiv efterforskning. Der er meget ny it på markedet, og det skal politiet i højere grad have mulighed for at bruge til gavn for en mere effektiv indsats i kampen mod kriminaliteten.

Med forslaget ændres hele politiets organisation. De, der har den faglige viden, skal træffe beslutningerne, også de økonomiske. Det lyder som en selvfølge, men det har det ikke været. Vi skrotter nu en oldnordisk ordning og organiserer politiet i overensstemmelse med selvfølgelige og moderne organisations- og ledelsesprincipper. Derfor vil der også i udnævnelsen af ledere i fremtiden blive lagt mere vægt på netop ledelseskompetencer.

Hvor det i dag er Rigspolitechefen, der administrerer de fleste af de penge, som her fra Folketinget bevilges til politiet, skal det i fremtiden være politimestrene, eller politidirektørerne, som de bliver kaldt i fremtiden. Der vil blive tale om, at hver kreds skal administrere flere hundrede millioner kroner. Jeg er fuldstændig sikker på, at det, at administrationen flyttes til politikredse, vil betyde, at personalet vil udvise en langt større omkostningsbevidsthed, når det nu bliver muligt i høj grad selv at prioritere, hvordan pengene skal bruges.

Vi venter os i Venstre meget af den koncernledelse, der oprettes, og som består af Rigspolitechefen, Rigsadvokaten og politidirektørerne. Det bliver på den måde muligt at se dansk politi i en helhed, for trods større kredse vil det stadig væk være nødvendigt, at man også arbejder over kredsgrænser. Koncernledelsen sikrer, at der er en ledelse, der tænker på det samlede politi.

Der har med de store politikredse været talt meget om nærhed. Det er vigtigt at minde om, at det er en del af regeringsgrundlaget, at de bestående tjenestesteder som udgangspunkt skal bevares. Det betyder altså, at det rullende personale, om jeg så må sige, typisk fortsat skal møde på de tjenestesteder, hvor de er i dag, og så køre ud derfra. Men i hvilket omfang og på hvilke tider

politistationerne skal være bemandede, skal overlades til den enkelte ledelse.

Men jeg vil godt så klart som muligt sige, at for Venstre drejer det sig altså ikke om at bruge ressourcerne til at bemandede stationerne i nattetimerne. Det, det drejer sig om, er at betjene borgerne der, hvor de er, og det er altså på forbrydelsernes gerningssteder – og det er i sagens natur ikke politistationerne. Det er politiet, der skal komme til borgerne, og ikke omvendt.

Vi i Venstre lægger meget vægt på, at den lokale forankring bevares og udbygges, og at SSP-samarbejdet med kommunerne ikke blot skal bevares på de forskellige niveauer, der allerede er, men at dette arbejde også udbygges, og vi er meget tilfredse med, at den del af forslaget har fået megen plads i lovforslagets bemærkninger. Samarbejdet bliver mere forpligtende, fordi der nu oprettes et kredsråd, så både borgmestre og politidirektører er forpligtede. Det skal ikke bare være en kaffeklub.

Når det drejer sig om domstolene, ligger der nogle af de samme synspunkter til grund: en større faglighed, en større fleksibilitet, altså mere fleksibel udnyttelse af personalet, når man nu går fra et meget stort antal af retter til et langt mindre antal af retter.

I diskussionen om, hvorvidt der bliver meget langt til retterne, er det vigtigt at understrege, at som udgangspunkt lægges alle civile retssager ud til byretterne som første instans. Det er jo i sig selv udtryk for større nærhed. Ligesådan lægges nævningsagerne fra landsretterne ud i byretterne.

Samtidig lægger vi meget vægt på i Venstre, at retterne får mulighed for at afholde visse retsmøder i lokalsamfundene. Vi ved, at der kan være nogle praktiske vanskeligheder, men vi tror, at de er til at overvinde. I den forbindelse er det meget vigtigt at understrege, at med denne retsreform tilstræbes der en lang række forenklinger, så sager vil kunne afvikles med færre retsmøder end i dag. Det betyder alt andet lige også en billigere og mere smidig retspleje for borgerne.

Kl. 17.30

Det spørgsmål, der ofte rejses, er, om sammenlægningen af retterne vil medføre, at advokatkontorerne i de mindre byer nedlægges. Det tror vi ikke. Det er vigtigt at få sagt, at når der nu forsvinder flere og flere advokatforretninger, også efter reformens gennemførelse, så er det

led i en udvikling, der for længst er i gang. Der findes forbløffende mange enmandsbetjente advokatforretninger rundt omkring i provinsen, som, uanset om der var kommet en retsreform eller ej, må forventes at forsvinde, når indehaveren går på pension.

Det er også vigtigt i den diskussion om nærhed at minde om, at det er altså ikke alt advokaternes arbejde, der består af retsarbejde. Når vi så også lægger til, at der altså sker en lang række forenklinger af småsagsprocesser med bedre retteltæggelse af retsmøderne og forhåbentlig også nogle steder med en mere stram retsledelse og mere teknologi og på lang sigt også videoafhøringer, så vil det alt i alt betyde, at der er færre retsmøder, og at det er færre gange, borgerne skal bevæge sig til retterne.

Jeg skal også minde om, at det jo ligger i tiden, at mægling er at foretrække frem for en retssag, og advokaterne har selv med stor styrke hævdet, at de er utrolig gode til at mægle eller mediere, som det også hedder i vore dage, og der er mange fordele ved den proces. Det vil så alt andet lige også betyde, at der bliver mindre brug for retten, men mere brug for advokaterne, hvilket er en udmærket udvikling, fordi dette at løse en konflikt ved dom jo er den ringeste løsning på en konflikt, hvis den kan afgøres ved, at parterne taler sig til rette og begge føler, at det egentlig var en god proces, og begge er tilfredse.

Med hensyn til retsreformen skal det også understreges, at med henlæggelse af nævningsagerne til byretterne lever vi op til konventionernes krav om, at en nævningsag skal kunne bevisvurderes i to instanser.

Lad mig så endelig om den geografiske fordeling af hovedpolitistationer og navnlig domhuse sige, at vi godt ved, at mange lokalområder er skuffede over det kort, der nu følger med forslaget. Mange har skrevet og mange er kommet i deputation, og det er naturligvis umuligt at tilfredsstille alle. Vi må som folketingsmedlemmer have mod til at se på helheden, og jeg mener, at vi, der har været med til at udarbejde dette lovforslag, på alle måder har forsøgt at nå noget nær det optimale både til gavn for de ansatte og de borgere, der skal betjene sig af politi og domstole. Det er jo det, der har været målet.

Jeg vil godt understrege til sidst, at vi naturligvis stadig væk lytter til de argumenter, der måtte komme gennem nye henvendelser og nye deputationer til Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Noget af det, vi har oplevet i Retsudvalget her i forløbet, før lovforslaget blev fremsat, har været en lang række henvendelser fra kommuner, hvor de har givet udtryk for bekymring over konsekvensen af, at de mister deres domstol. Det, der så har været oplægget fra ministerens side, har været, at domstolene skal være forpligtet til at tage ud i lokalområderne. Men nu kunne vi jo se på Domstolsstyrelsens og dommerfuldmægtigens og andres høringssvar, at de simpelt hen mener, det er praktisk umuligt. Man kan godt blive bekymret over, hvorvidt vi kan være sikre på, at det rent faktisk bliver til virkelighed.

Hvilke forestillinger har fru Birthe Rønn Hornbech om, hvordan vi kan gennemføre det, så det rent faktisk bliver til noget?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er da klart, at vi skal lytte til de indvendinger, der er, og nogle af indvendingerne kan godt skyldes en vis uvilje, og at man måske vil have flere retskredse. Men det må vi prøve at tage alvorligt og se, om ikke det kan løses også ved hjælp af bærbar it. Vi har kunnet høre, at nogle af deputationerne mener, at de ikke kan have deres journalsystemer og sager med, fordi dette står i et bestemt edb-system. Der ved vi jo her i Folketinget, at det kan løses ved hjælp af bærbar it, og det ved vi også er noget af det politiet allerede nu arbejder med. Så mon ikke det kan løses? Hvor der er en vilje, er der en vej.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, jeg overvejer lidt, er, at vi også fra central hånd – det bliver så konkret Domstolsstyrelsen – kan have lidt hånd i hanke med, at der rent faktisk sker en lokal betjening af borgerne fra domstolens side.

KL 17.35

Det, jeg forestiller mig, er, dels at retspræsidenten lægger en plan for, hvornår man skal være rundtomkring i de forskellige kommuner, dels at man så efterfølgende også laver en årsberetning om, hvordan det så gik. Samtidig tror jeg, at vi også på en eller anden måde skal give kommunerne en mulighed for at kontakte retspræsidenten og sige: Det her går altså ikke, vi er ikke tilfredse med det, du må komme med en eller anden anden form for plan – således at vi kan

tilgodese borgernes ønske om at få domstolsbetjeningen i de lette sager bragt tæt på.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er fuldstændig enig. Vi har uafhængige domstole, men derfor er det jo ikke forbudt, at vi her i Folketinget eller lokalpolitikere eller folkestemningen eller pressen måler: Hvordan går det? Fungerer retterne, som de skal? Det er da også noget, vi løbende skal følge med i herinde fra, og jeg skulle da kende fru Anne Baastrup dårligt, hvis ikke fru Anne Baastrup sørger for løbende at holde justitsministeren til ilden ved at kræve redegørelser om det ene og det andet. Det er da klart, at vi også selv alle sammen, går jeg ud fra, er interesserede i at se, hvilke konsekvenser det, vi går og laver herinde, har.

Så på den ene side skal vi følge konsekvenserne, på den anden side skal vi også sikre os, at vi når de mål, vi har sat her i Folketinget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Søndag aften kunne hele Danmark se, hvor let det er at købe en kvinde i Rumænien til sexslaveri. I Danmark er der mere end 3.000 udenlandske prostituerede, og en stor del af dem er ofre for den selv samme form for kynisme og kyniske bagmænd, som tjener styrtende med penge på menneskehandel, som vi så det i TV 2-programmet »Dags Dato« i søndags.

Godt nok er Danmark et trygt land at leve i, kriminaliteten er faldende, men der er også alvorlige problemer. Kriminaliteten forandrer sig. På en række områder bliver den mere voldsom, mere koncentreret til bestemte områder og også mere organiseret. De dage, hvor grov kriminalitet var et storbyfænomen, er for længst talte. Alle dele af vores samfund påvirkes af udviklingen i kriminaliteten.

Som det allerede har været fremme, skal vi nu til at behandle en meget omfattende reform af politiet og domstolene. I Socialdemokratiet mener vi, at der er behov for en reform af politiet og domstolene. Hver dag gør tusindvis af ansatte ved politiet og domstolene en kæmpe indsats, men desværre jo også ofte mod hårde odds.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at politiet og domstolene kan håndtere udviklingen i

kriminaliteten, og at vi som borgere i alle dele af landet får en service, der lever op til de naturlige krav, vi har til dem som en del af et moderne velfærdssamfund. Når det er sagt, mener vi ikke, at regeringens lovforslag, som det foreligger nu, er godt nok. Vi mener, at politiets tilstedeværelse i lokalsamfundene svækkes, og at domstolenes servicering af borgerne mangler nærhed.

I Socialdemokratiet tager vi gerne et medansvar for en reform af politiet og domstolene, men nærheden i den samlede reform skal styrkes og ikke svækkes, politiets lokale engagement og beslutningskraft skal forstærkes og ikke forringes, den organiserede kriminalitet skal bekæmpes over alt og lige godt i hele Danmark, og domstolene skal være tilgængelige for alle – man fristes til at sige: ikke kun for dem med egen bil – og endelig er det vigtigt for os at sikre, at reformerne baserer sig på realistiske it-investeringer og ikke et skud i blinde.

For Socialdemokraterne spiller politiet en central rolle i udviklingen af vores velfærdssamfund og i sikringen af, at vi har muligheder for trygt at udfolde os i vores hverdag. For os er tryghed forudsætningen for velfærd. Vi ved, at kriminalitet skaber utryghed. Derfor skal politiet i fremtiden være mere på forkant med de forhold, som medfører kriminalitet, og politiet skal også være parat til at tackle komplekse problemstillinger, som påvirker vores egen tryghed og lokalområdets og ikke mindst velfærdssamfundets stabilitet.

For at løse denne opgave er svaret ikke kun at ændre på grænserne for politikredsene. Selve politikulturen, den måde, hvorpå politiet arbejder, skal ændres. Succesfuldt politiarbejde skal i fremtiden måles på andet og mere end blot antallet af opklarede lovovertrædelser. Godt politiarbejde skal i højere grad kunne måles på den enkelte politikreds' evne til at involvere sig i lokalsamfundene og engagere det i sikringen af vores fortsatte tryghed.

I Socialdemokratiet deler vi grundlæggende analysen af behovet for en reform af politiet. Vi mener, at større politikredse og reformer af politiets organisation og ledelsesstruktur er en del af svaret på de udfordringer, dansk politi står over for.

Kl. 17.40

Vi deler også ønsket om at sikre bæredygtige politikredse, som det er beskrevet i lovforslaget, men vi ser langt fra lovforslaget som svar nok på de udfordringer, politiet står over for. Vi mener, at politiets lokale forankring skal styrkes. Ideen

om et nyt lokalpoliti er god, men lokalpolitiet skal sikres både beslutningskraft og beredskab i lokalsamfundene, så problemerne kan forebygges og løses hurtigt.

Vi mener, at politiet skal styrke sin deltagelse i det kriminalpræventive arbejde. Politiets tilstedeværelse i lokalsamfundene vil svækkes, hvis ikke lovforslaget om nye kredsråd suppleres med en ny lokal struktur, hvor politiet, de kommunale myndigheder, de SSP-aktive og eksempelvis Natteravnene og andre lokale netværk kan forstærke forebyggelsen af kriminaliteten.

Samtidig er det afgørende for Socialdemokratiet, at politiet i lokalområderne styrker dialogen og åbenheden over for befolkningen, således at befolkningen kender til kriminalitetens reelle omfang. Ikke mindst derved kan vi komme utrygheden til livs.

Det er afgørende for Socialdemokratiet, at en reduktion af antallet af politikredse ikke medfører en centralisering af politiets arbejde. Det vil svække befolkningens tillid til politiet og forringe mulighederne for at løse de kriminalitetsproblemer, som præger mange lokalsamfund.

Samtidig er det vigtigt for Socialdemokraterne, at politikredse forstærker indsatsen mod organiseret kriminalitet. Den ydmygelse, som kvinden, der blev solgt søndag aften på TV 2, oplevede, er hverdag for mange kvinder i Danmark.

Politiet gør en stor indsats i kampen mod organiseret kriminalitet. Alligevel er kvindehandel, rufferi, organiseret misbrug af børn, grov narkokriminalitet, omfattende moms- og skatte-svindler og brug af illegal arbejdskraft hverdag i hele landet.

Lovforslaget lægger op til en samling og en koncentration af efterforskningsafdelinger i de nye større politikredse. Det er meget fornuftigt, men vi mener, at man bør gå videre. Man bør etablere et egentligt samarbejde mellem de organisationer, som dagligt er i berøring med den organiserede kriminalitet. De steder, hvor sådanne forsøg er gjort, virker det, og der giver det resultater.

Samtidig mener vi, at der i de nye politikredse bør sikres en bedre rådgivning og hjælp til ofrene for kriminalitet. I de nye politikredse mener vi, at mulighederne for offer- og konfliktrådgivning skal forbedres, og vi mener, at der i hver ny politikreds bør oprettes egentlige offer- og konfliktrådgivningscentre. De forsøg, der allerede har været etableret, er gode. Ofrene og gerningsmændene kommer videre i livet, og vi synes, det

vil være naturligt at inddrage det som en del af en reform.

Lovforslaget lægger også op til, som det hedder, en reel decentralisering af dansk politi. Det er klart, at når man læser afsnittet om det i lovforslaget, undrer man sig over, at fremtiden for rigspolitiet ikke er berørt mere direkte i reformen.

Vi ønsker ikke i Socialdemokratiet, at resultatet af det her arbejde skal være, at vi får konkurrerende enheder inden for dansk politi. Vi mener, der er en risiko for det med lovforslaget. Nye, større kredse og et stækket rigspoliti kunne sagtens ende i den situation. Det skal vi undgå. Derfor mener vi, at man i det her lovforslag bør sikre, at der er klarhed over rigspolitiets fremtidige opgaver og ansvar i de nye kredse, ligesom vi mener, at økonomien bør inddrages som del af reformen.

Som det også har været fremme, er lovforslagets anden store del en reform af domstolene. De udgør en hjørnesten i vores retssystem. Helt centralt for vores samfunds sammenhængskraft og retfærdighed er det, at domstolene fungerer optimalt med let adgang for borgerne, effektiv sagsbehandling og den bedste kompetence som grundlag for afgørelserne.

På en række områder lever vores retskredsstruktur ikke op til de her krav. Derfor tog Socialdemokraterne allerede i slutningen af 1990'erne de første spadestik til det udvalgsarbejde, som nu danner grundlag for forslaget til en domstolsreform.

I Socialdemokratiet er vi i hovedtræk enige i grundlaget for den foreslåede reform af domstolene. Vores tilgang til en reform af domstolene og retskredsstrukturen er primært dikteret af retssikkerhedsmæssige hensyn. Vi mener som sagt, at det på en række områder kan bevises, at det nuværende domstolssystem ikke lever op til, hvad moderne retter skal kunne.

Men det er også klart, at til retssikkerhed hører også nærhed og borgerens muligheder for uden problemer at få adgang til landets domstole. Derfor skal vi se på antallet af retskredse i de forhandlinger, som kommer efter denne førstebehandling. Vi er nødt til at se på, hvordan en ny retskredsstruktur kan sikre, at alle borgere i landet får en rimelig let adgang til deres ret. Man har nævnt afdelingskontorer med faste åbningstider i hver kommune – det kunne bestemte være en mulighed.

Også en nævningereform byder lovforslaget på. Det synes vi grundlæggende er et udmærket

bud, og det styrker retssikkerheden, men spørgsmålet om, hvorvidt forslaget strider mod grundloven, skal selvfølgelig afklares. Hvis Socialdemokraterne skal støtte dette lovforslag om en omfattende reform af politiet og domstolene, som rækker mange år frem i tiden med stor usikkerhed i mange lokalsamfund og ikke mindst byråd lige nu, så giver det sig selv, at vi skal have indflydelse på reformens udmøntning.

Kl. 17.45

Eksempelvis skal vi vide, hvornår de frigjorte 800 årsværk i politiet frigøres, og vi vil også have indflydelse på, hvad de skal bruges til. Ligeledes skal vi have fuldstændig klarhed over og sikkerhed for, at investeringerne i it er tilstrækkelige til at sikre bedre politi og domstole, hvilket er målet med reformen.

Der er mange spørgsmål, som endnu skal rejses; vi har allerede fået tilsendt tusindvis af sider i Retsudvalget. Men på de her præmisser er Socialdemokraterne parat til at tage et medansvar for en reform af politi og domstole, som efter vores mening kun er holdbar og berettiget, hvis den vedtages af et bredt flertal i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Noget af det, som jo interesserer os alle sammen, er, hvordan vi kan sikre den tætte og nære adgang til domstolene, samtidig med at vi rent faktisk får en domstolsreform. Og der er jeg en lille smule usikker på, hvad Socialdemokratiet mener.

Der var noget i Ritzau her forleden dag, hvor jeg blev utryg ved, hvor Socialdemokratiet var. Samtidig har jeg læst et fremragende oplæg fra Socialdemokratiet, som kommer ind på en meget konstruktiv måde at løse de problemer på, som borgerne måtte have i forbindelse med nærhed til domstolene. Så der ville jeg godt lige have uddybet lidt mere, hvad Socialdemokratiet mener.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Svaret er meget enkelt: Fru Anne Baastrup skal bare holde sig til dette fremragende oplæg, som Socialdemokraterne har udgivet i forbindelse med det her lovforslags fremkomst. Det er jo netop så godt på det her område, fordi det finder, synes vi, et kompromis.

På den ene side skal vi sikre, at vi får etableret kernen i domstolsreformen, altså får styrket by-

retterne, således at de kan klare flere sager, større sager og mere komplicerede sager i fremtiden.

Balancen i vores forslag, som jeg kan se fru Anne Baastrup har læst, går så ud på, at vi selvfølgelig så på den anden side skal sikre, at folk med små sager, fogedsager, testamenter og andet, ikke skal sendes ud på timelange ture på landevejen for at forklare dem. Det mener vi sagtens kan klares ved, at man opretter eksempelvis et afdelingskontor på det lokale kommunekontor eller andet, således at folk kan få at vide, at de skal mødes der for at få klaret deres sager.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Men så er det, jeg godt vil vide, hvordan vi kan gøre både og, altså hvordan vi kan få styrket byretterne, således at de kan klare de her sager, samtidig med at vi skal have flere tingsteder rundtomkring. Altså, jeg vil meget gerne ind i den der diskussion, men hvordan ordner vi det inden for den ramme, som jo også ligger, altså, er det nok, når man lægger op til 227?

Vi regner med, at der kommer flere dommere ud af det her, men hvordan skal det kunne klares med det forslag, som ministeren lægger op til, om at de dommere, der er, kan flytte sig?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Vi forestiller os, at når man får et brev om, at man skal møde for retten som borger, så er der samtidig taget stilling til, hvor man skal møde henne.

Er det de komplicerede sager, så er det klart, at så synes vi jo, at det også af hensyn til borgernes retssikkerhed er vigtigt, at man får behandlet sit spørgsmål, sin sag, ved at der er den bedst mulige kompetence. Og der vil være nogle sager, hvor man så bliver bedt om at møde på hovedtingstedet; det er der, kompetencen ligger.

Men er der tale om sager, hvor man kan klare det på et sådant afdelingskontor, så skal man have det at vide. Og der forestiller vi os som sagt kontorer med faste mødetidspunkter, hvor borgerne så kan møde op i umiddelbar nærhed af, hvor de bor.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Vi står jo her med en meget interessant reform, som man kan sige er længe ventet, og som det er godt at vi i Folketinget i dag får en første behandling af, så vi forhåbentlig inden Folketingets sommerferie kan blive enige om en endelig reform af både politi- og retskredse.

Der kan jeg på forhånd sige, at Dansk Folkeparti vil gå meget konstruktivt ind i det arbejde med henblik på at finde et forslag og en form på det her, sådan at der kan komme noget igennem, som sikrer bedre rammer for politiet, ordensmagten, og retterne i fremtiden, for det er der behov for.

Når man taler med folk inden for systemet, har de igennem efterhånden mange år ventet på, at der kom en reform, og de sidder og tripper for at komme i gang pr. 1. januar. Og der er det jo vigtigt, at vi kan levere nogle svar på, hvad der så skal ske lokalt for de mennesker, der arbejder inden for politi og retsvæsen, men også vigtigt at sætte fokus på, hvad borgerne får ud af den reform, som kommer.

Kl. 17.50

Tidligere regeringer har på forskellig måde forsøgt at lave noget, og det er ikke lykkedes. Derfor er det vigtigt, at den regering, der sidder nu, bakket op af et så bredt flertal i Folketinget som muligt kan blive enig om en reform, som er til gavn for borgerne.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det i det store hele er et udmærket forslag, der er kommet fra regeringen. Der er på mange punkter tale om forbedringer. Det, der så er vigtigt, er, at vi lige får det sidste med og får rettet op på de knaster, som vi så også synes der er nogle steder.

Det, vi også skal være opmærksomme på, når vi laver en så omfattende reform – selve størrelsen af lovforslaget fortæller jo, hvor omfattende den er, det er noget af en telefonbog, der er tale om – er, at vi så også må tage sig den tid, der skal til for at få reformens elementer til at falde på plads.

For os at se er det ikke sikkert, at man på alle punkter vil være klar til at sætte det hele i sving fra den 1. januar 2007. Det kan godt være, at der går noget tid, inden man får alle elementerne på plads, sådan at de virker og borgerne mærker en forskel. Men man må så også gøre sig klart, at den tid også skal tages for at tingene er i orden.

Det er jo ligesom, hvis man vil spise en elefant, så skal man gøre det i små bidder. Og der er det altså vigtigt, at man sørger for, at de bidder er af en sådan størrelse, at borgerne kan føl-

ge med og de ansatte kan følge med i det, der skal ske.

Det, der er meget vigtigt i reformen, er også, at man i forbindelse med den teknologi, som er ny, og som det her område har ventet på i mange år – altså det, at man på stedet, når man er ude at optage rapport, kan få skrevet det hele ind og få styr på alle de facts, som skal danne baggrund for en sag i forbindelse med det overfald eller den kriminalitet, der er foregået – får fat på alle sagens konsekvenser, akter og oplysninger, så man ikke skal ind på politistationen og igen skrive alt det, man har skrevet en gang. Det er jo altså en vigtig landvinding, hvis vi kan få det sådan via ny teknologi, at man er i stand til det fremover.

Hvis politiet også kan få gode radiosystemer og GPS-teknologi, der gør, at det lynhurtigt kan finde hen der, hvor tingene finder sted, og der, hvor der er brug for at give den tryghed, der skal til, jamen så er man også nået et godt stykke ad vejen. Og der har vi nok været lidt bagud i Danmark i forhold til andre lande, måske fordi der er gået så lang tid, inden man har fået den her reform på plads.

Hvis vi kommer til knasterne, som vi har diskuteret i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, og som vi også i Retsudvalget har hørt mange kommentarer til ude fra landet, fra kommuner og fra advokater og fra politi, så er det geografien, det drejer sig om, altså om man nu har trukket de streger på landkortet mellem de her politi- og retskredse de rigtige steder. Er der brug for lidt flere politikredse, lidt flere retskredse?

Man har nemlig nogle meget, meget store kredse i dag, som gør, at der bliver vældig meget transport for politiet, der f.eks. skal køre langt med en arrestant, som det har taget et sted, for at få vedkommende i arresten eller få vedkommende til retten. Det er sådan nogle ting, vi er optagede af i Dansk Folkeparti: at myndighederne ikke kommer til at bruge for meget tid på transport og kørsel. Så længe man kører med en arrestant, har man altså ikke mulighed for opsøgende at tage sig af andre sager i det lokalområde, man måske i virkeligheden skulle blive i. Så det er noget, vi vil have fokus på i forhandlingerne om reformen.

På samme måde gælder det som sagt for geografien. Vi synes, at det nogle steder er en lidt ufornuftig måde, man har valgt at gøre tingene på. Og flere steder har geografien selvfølgelig også været fremme i den offentlige debat, hvor man kan undre sig over nogle uhensigtsmæssig-

heder. Og det får vi jo selvfølgelig rig lejlighed til at drøfte.

Der har vi jo også i Retsudvalget fået mange input om det, og vi skal i øvrigt have endnu flere input her i den kommende tid, hvor der kommer endnu flere deputationer. Og det er jo i sig selv sundt, at der er en optagethed af det udeomkring, så vi får det hele med, når vi nu er i gang med at skulle lave reformer.

Så er der døgnbemandingen hos politiet. Der har vi i Dansk Folkeparti kunnet konstatere, at man som udgangspunkt i forslaget kun lægger op til, at der fremover skal være døgnbemanding 12 steder i landet på de 12 hovedpolitistationer, som vil være i de 12 kredse fremover.

Kl. 17.55

Det står vi noget undrende over for, for vi har svært ved at forestille os, at store provinsbyer som Viborg, Slagelse og Herning ikke fremover skal have en døgnbetjent politistation, hvor man kan henvende sig og anmelde et overfald, eller hvor man kan køre hen og få hjælp, hvis man er i knibe, er forfulgt, eller hvad der nu kan være tale om.

Vi tror i det hele taget på, at den lokale tilstedeværelse – og det er vi sikre på, når det er en døgnbetjent stor station i en forholdsvis stor provinsby – yder en tryghed i lokalområderne, som vi har behov for i Danmark. Og det ligger for os i en reform som den her, at det også er noget, borgerne skal kunne regne med. Det er noget, der giver tryghed og sikkerhed i lokalområderne, at man har en døgnbetjent politistation.

Vi må jo anerkende, uanset om man kan lide det eller ej, at meget af den personfarlige kriminalitet, vi ser, bliver begået i de sene aften- og nattetimer, og det sker ofte i de større byer, og derfor er det nødvendigt, at der er en lokal tilstedeværelse. Og hvis politibilen, som så nogle vil foregøgle er en lokal politistation, er nødt til at køre med en arrestant og der ikke er nogen døgnbemanding, så har man altså problemet med, at der ikke lokalt vil være en politivogn til stede. Derfor synes vi som sagt, at der i de store byer skal være en døgnbetjent politistation.

Hvordan det mere praktisk skal foregå, og hvad vi kan blive enige om, må vi tage med i forhandlingerne, men man kunne jo overveje at lægge en grænse for – det kunne være indbyggertal, og der kunne være andre forhold, der indgik i det – hvor man, hvis man ligger over et bestemt indbyggertal, skal have en døgnbetjent politistation. Men det må vi kigge på i forhandlingerne.

Vi har også i Dansk Folkeparti sat fokus på grænsepolitiet. Den grænse, vi har, er jo i dag ikke bemandede på samme måde som før Schengen. Da Danmark trådte ind i Schengen, ikke noget Dansk Folkeparti synes var særlig godt, fjernede man jo grænsekontrollen ved selve grænsen, men man bevarede den såkaldte baglandspatrulje, og dermed havde man noget grænsepoliti, som havde til opgave at sørge for, at der ikke kom illegale flygtninge, illegal narko – ja, al narko er jo illegal – og illegale varer ind i landet. Det var vigtigt, at man gjorde det.

Der er vi bekymrede for den måde, som man har beskrevet de her ting på i reformen, fordi man der, som vi kan se det, ophæver den selvstændighed, både når det gælder årsværk og økonomi, som grænsepolitiet hidtil har haft, som baglandspatruljen hidtil har haft, og det gør det endnu sværere at bevogte det område, der er grænseområde, og sikre, at man får fat i illegale indvandrere og narko.

Jeg kan sige, at man alene i de første 17 dage i 2006 i Gråsten politikreds anholdt 6 menneskesmuglere og 33 illegale flygtninge. Så det er altså stadig væk noget, der er et problem. Og i det omfang man skærer ned på den grænsekontrol, bliver der problemer andre steder i landet, for så får man ikke fat i dem, man gerne vil have fat i, og så møder de i stedet for op i Center Sandholm og alle mulige andre steder i landet, og så har man problemet med, at det bliver sværere at sende de pågældende tilbage til de lande, de oprindeligt kommer fra.

Et sidste område, jeg vil nævne, er retterne, hvor vi ser nogle problemer med indsmugling af mobiltelefoner, kontakt ud fra retterne, kontakt mellem vidner og med vidner, der møder gerningsmænd eller familier til ofre. Det er et problem, som vi også skal have kigget på i forbindelse med reformen.

Der er en del andre ting, men det her er de hovedpunkter og de hovedknaster, vi ser i det udspil, der ligger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt lige høre sådan lidt mere præcis, hvad det er, Dansk Folkeparti vil med hensyn til ikrafttrædelsen. Det virkede, som om det hele først skulle ske om 15 år. Det var sådan, jeg måtte forstå det. Det var det ene.

Og det andet er: Skal jeg forstå det sådan, at Dansk Folkeparti vil have døgnbemanding i

samlige store kommuner, byer, hver dag hele ugen? Og hvordan skal vi så få fat i de der mænd, der skal køre rundt i bilerne og sørge for, at folk ikke laver kriminalitet? Hvordan kommer de ting til at hænge sammen? Hvor mange mænd skal man bruge på døgnbemanding af de store politistationer?

Kl.18.00

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ikrafttrædelsestidspunktet er jo givet i forslaget fra regeringen. Det har vi ikke tænkt os at sætte spørgsmålstegn ved. Ikrafttrædelsen skal være 1. januar 2007, men det er klart, og det tror jeg også godt fru Anne Baastrup forstår, at der er mange ting i den her reform. Det er lidt af en moppedreng, det berører en hel række områder af retssystemet og politiets arbejdsforhold, og det tager selvfølgelig tid at implementere.

Derfor er det, vi siger, at man er nødt til at få de positive virkninger til at komme ud til borgerne i det tempo, det kan lade sig gøre. Og er der behov for et testmiljø af noget it et par måneder, inden man lukker op for hele systemet, som jo altså borgerne så kommer til at kende til, så hellere gøre det end at lade noget komme ud, der ikke fungerer. Og det er egentlig bare det, vi siger med hensyn til ikrafttræden af tingene.

Med hensyn til døgnbemanding ser vi det som en god tryghed, at man i de større byer – ja, det er rigtigt forstået – har en døgnbemanding på politistationen, men selvfølgelig bakket op af politivogne, der kan køre ud. Det er klart. Og vi ser et udmærket perspektiv i det, som er i reformen, med at man har en vagthavende, der kontrollerer et større antal stationer, men det er vigtigt, at man på stationen er til stede i de større byer og kan give borgerne den tryghed.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan så forstå, at der ikke kommer så mange ekstra folk på gaden med Dansk Folkepartis forslag. O.k. Jeg har så også læst et ritzautelegram, der går på, at, ja, det er vel overdrevet at sige, at Dansk Folkeparti vil have en domstol på hvert gadehjørne, men i hvert fald meget gerne vil have fastholdt stort set alle de retskredse, vi har i dag. Det var i hvert fald sådan nogle meldinger, jeg måtte læse ud af det ritzautelegram. Hvad er rigtigt?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er ikke sikker på, at fru Anne Baastrup har nærlæst det, vi har udtalt i den her sag, så godt, så for at rydde enhver misforståelse af banen kan jeg sige, at med hensyn til antallet af retskredse synes vi ikke, det vil være fornuftigt at bevare det nuværende antal retskredse.

Vi synes, det er udmærket, at regeringen ser på de fordele, der ligger i en vis centralisering, men spørgsmålet er, og det ved fru Anne Baastrup også fra de talrige deputationer, vi har haft inde i Folketingets Retsudvalg, om den nærhed, der også skal være i forbindelse med retternes mulighed for at betjene borgerne, bliver god nok med det nuværende antal kredse, altså i det reformudspil, der er kommet fra regeringen. Så vi forventer, at man skal lidt højere op i antallet af kredse, og på den baggrund regner vi med, at der bliver nogle ændringer.

Med hensyn til de 800 mand synes jeg, der er sat mange spørgsmålstejn ved, om man overhovedet kan få 800 mand ekstra i marken på baggrund af det forslag, der ligger fra regeringen. Vi vil i hvert fald gerne se dokumentation for, hvad det er for nogle 800 mand, der direkte vil komme ud til borgerne som følge af det. Og derfor kan man heller ikke konkludere, at vi ønsker færre. Vi ønsker faktisk mere synlighed og aktivitet fra politiet over for borgerne.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, der var mange gode ting i hr. Peter Skaarups tale, men jeg forstår altså ikke, at hr. Peter Skaarup ikke er mere optaget af borgernes ønsker. De er ikke så optaget af, hvor politiet er til dagligt. Der er jo talrige undersøgelser, der viser, at det, borgerne ønsker, er, at når de selv har brug for politiet, så skal de kunne ringe, og så skal politiet være der hurtigt. Hvorfor vil hr. Peter Skaarup modarbejde det ved absolut at tvinge kredsene til at bruge ressourcer på, at politifolk skal sidde på stationen?

Altså, hvis man tager en politikreds som Køge, som ikke mere bliver en hovedstation, så ligger den sådan i udkanten af centrum. Hvorfor er det vigtigere, at der sidder politifolk på politistationen, end de f.eks. patruljerer ude i den del af byen, hvor der optræk til ballade? Hvorfor vil hr. Peter Skaarup ikke imødekomme borgernes ønske om, at politiet er i nærheden af, hvor forbrudelserne sker?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Sådan hænger det heller ikke sammen. Vi ønsker, at man lokalt skal være til stede, men hvis der nu f.eks. i Nykøbing Falster, for at tage et eksempel, tæt ved Nykøbing Falster er slagsmål en fredag aften på et lokalt diskotek, og de politivogne eller den politivogn, der er i området, er nødt til at tage fat i nogle arrestanter, der er så voldelige, at de skal i detentionen og for retten, så skal de jo altså køre de pågældende arrestanter et ret langt stykke vej, fordi der ikke umiddelbart er nogen arrest i nærheden. De er nødt til at køre dem til Næstved ifølge udgangspunktet i regeringens forslag, og den tid, de så er væk, inden de kommer tilbage igen, er der jo altså ikke nogen lokale politivogne tæt på. Der er der så nogle politivogne og nogle politifolk, der har brugt vældig meget tid på at transportere sig selv og så den arrestant eller de arrestanter, der er tale om, frem og tilbage.

Vi vil godt ind og sætte fokus på, om det er heldigt, plus at vi gerne vil have noget synlighed lokalt i de sene aften- og nattetimer.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jo, men nu har vi jo fået tal. Der bliver jo ikke anholdt nogen hver aften i byerne. Og det overgår altså min forstand, hvorfor der skal sidde nogen på politistationen og vente på, at der måske er nogle andre, der skal køre med en anholdt. Kan hr. Peter Skaarup ikke se, at det nedsætter slagkraften i politiet, at der skal sidde nogen og vente?

Jeg er altså nødt til at sige til hr. Peter Skaarup: Det er en myte, at det er det, borgerne ønsker, for der er lavet adskillige undersøgelser, der viser det modsatte. Man ønsker, at politiet skal være hurtigt på pletten.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hvis det er de undersøgelser, som fremgår af Visionsudvalgets rapport, så har fru Birthe Rønn Hornbech ret i, at det er en af konklusionerne, og jeg synes også, den er rigtig. Jeg tror, jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech. Jeg tror faktisk, at der er et bredt ønske hos befolkningen om, at man kan komme hurtigt ud, også hvis der f.eks. er sket et villaindrud. Men det, jeg så bare sætter spørgsmålstejn ved, er, om man får det nye store antal betjente, de 800 ekstra betjen-

te, med det udgangspunkt, som regeringen har valgt.

Jeg mangler dokumentation for, at vi får det nye store antal betjente, der vil kunne stå for det, som fru Birthe Rønn Hornbech siger, specielt hvis et antal af vognene bruger meget tid på at transportere sig selv og andre rundt på vejene og så ikke kan være i det lokalområde, de i virkeligheden skal være i. Derfor vil jeg bare annoncere, at det er noget af det, vi vil sætte fokus på under forhandlingerne.

Jeg tror, at det er svært at sige til 800 betjente, der i dag er ansat hos politiet, at de ikke laver noget. For det er jo lidt det, fru Birthe Rønn Hornbech siger, nemlig at de i dag sidder og triller tommelfingre på et kontor. Det tror jeg ikke de gør. Jeg tror faktisk, de laver noget, også i de sene aften- og natte timer, når de er på vagt.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil fortsætte lidt der, hvor fru Birthe Rønn Hornbech slap.

Hvor mange betjente, der bliver frigivet, kan vi jo altid diskutere, men det er vel ubestrideligt, at der bliver frigjort flere betjente, hvis de ikke skal sidde på politistationer rundt omkring i landet, men i stedet for skal være ude i politibilerne. Og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor det er så vigtigt for hr. Peter Skaarup, at der skal være døgnbetjening på flere politistationer.

Hvis man ser et overfald på gågaden i Nykøbing Falster, så er man vel mere interesseret i, at der er noget politi, man kan ringe til, der så kommer til situationen, end man er interesseret i at kunne gå op på politistationen og spørge, om de ikke kunne komme ned i gågaden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan høre, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke har deltaget på de møder, jeg har været med til, hvor der har været politibetjente til stede, og hvor man spørger, hvad det er for nogle ekstra 800 betjente, vi forventer der kommer på gaden på baggrund af det her.

Det er et svar, vi ikke rigtig kan give, fordi vi tror, at der tælles nogle med to gange, og vi har mistillid til den påstand, der skulle være om, at der skulle være 800 betjente i dag, der ingenting laver, der ikke laver noget fornuftigt. Sådan tror jeg ikke det er. Jeg tror faktisk, at der er 800 betjente sammen med de øvrige, der laver et rigtig

godt stykke arbejde, så den indgang til det anerkender jeg ikke.

Jeg tror, at der er stort behov for i lokalområderne, specielt i de større byer, men også lokalt hos nærpoltiet, at politiet er ude, hvor borgerne er. Det er jo ikke spørgsmålet om, at man skal gavne en eller anden bureaukratisk anskuelse om, at det da kunne være bedre, hvis det var sådan set fra et skrivebord.

Det, det handler om, er, hvordan borgernes oplevelse er, hvad borgerne får ud af det her.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror ikke i første omgang, at hr. Peter Skaarup og jeg bliver enige om, hvad det er, borgerne ønsker på det her område. Men jeg vil så lade hr. Peter Skaarup slippe lidt for det med døgnbetjeningen og så i stedet gå over til noget omkring offerrådgivning.

Hr. Peter Skaarup og hr. Morten Bødskov fra Socialdemokraterne og jeg havde jo den fornøjelse at være i TV 2 Lorry for nylig, hvor hr. Peter Skaarup overraskede positivt med at tale om, at der kunne være et godt ræsonnement i at få offerrådgivning i alle de nye politikredse stillet til rådighed. Er det et synspunkt, som hr. Peter Skaarup sammen med os andre vil kæmpe for i de forhandlinger, vi nu skal ind i?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der er ikke nogen tvivl for os om, at ofrene er dem, der skal have hjælp i retssystemet. Der har bl.a. med Det Radikale Venstres gode vilje eller dårlige vilje, kan man sige, været en tendens til, at man i alt for mange år har stillet sig på gerningsmændenes side, på de kriminelles side. Der skal jeg da hilse Det Radikale Venstre velkommen i klubben, hvis man går ind for, at man fra retssystemets side og politiets side kan gøre meget mere for at stille sig på de uskyldige ofres side i den her sag.

Vi synes helt grundlæggende, at det ville være godt med offerrådgivning. Og er der behov for det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll nævner det, ude omkring, så skal vi stille den vilje til rådighed. Om det så lige er stof i forbindelse med politi- og retskredsreformen eller snarere stof for budgetaftalerne med henblik på de kommende års forhold for politiet er så en anden sag. Men ja, mere hjælp til ofrene ville være godt.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Med hensyn til det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll er inde på, så skal man jo bare være opmærksom på, at den socialdemokratiske justitsminister Frank Jensen jo faktisk indførte mulighederne for, at der i alle politikredse kan gives offerrådgivning. Det eksisterer allerede i dag.

Så det er ikke en diskussion om, om der skal være offerrådgivning eller ikke, det eksisterer i dag, og derfor er det selvfølgelig en del af den her reform. Det, det handler om, er, om den skal styrkes. Om vi mener, der er behov også for andre grupper end dem, der indgår i den i dag, der skal have mulighederne for en forbedret offerrådgivning. Det er det, der er det socialdemokratiske forslag, og det vil jeg gerne bede om hr. Peter Skaarups kommentar til.

Dernæst vil jeg bare ytre min tilfredshed med, at man er opmærksom på de her berømte 800 årsværk, som står i lovforslaget, som frigøres med reformen fra Dansk Folkepartis side, og vil derudover også sige, at jeg vel ikke skal forstå Dansk Folkeparti sådan, at man ikke er enig i den implementeringsplan, altså planen for, hvornår de forskellige ting skal iværksættes, som står i det her. Jeg tror virkelig, det vil genere mange af de tusinder af mennesker, som er ansat både ved domstole og politi, hvis de ikke har klarhed over, hvad de skal lave efter 1. januar for en meget stor dels vedkommende.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Lige med hensyn til det sidste: Jo, selvfølgelig er vi enige i plan, der ligger for, hvordan tingene skal træde i kraft. Jeg synes bare, der er et behov for, at nogle i Folketinget siger, at hvis tingene ikke fungerer fra dag et på de forskellige områder, der nu ligger i sådan en meget, meget stor reform, som der er tale om her, så er det vigtigere, at tingene kommer til at fungere, end at man sætter noget i søen og så finder ud af, at det ikke rigtig virker efter hensigten. Og følger teknologien ikke med, så kan det gøre mere skade end gavn at sætte noget i søen før tid. Det er det jeg synes der er et behov for at vi får sagt i Folketinget. Men planen er da selvfølgelig god, hvis den kan overholdes, men hvis den ikke kan overholdes, så er man nødt til at tage bestik af situationen.

Med hensyn til offerrådgivning synes jeg egentlig, jeg svarede hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg synes, det er en god ting, at man kan

gennemføre det her. Om det så kommer til at hænge sammen med politi- og retskredsreformen, eller det har at gøre med noget økonomisk – der ligger noget økonomi i det, som hr. Morten Bødskov nævner – er jo så en anden sag. Men vi skal stille os på den lovlydige del af befolkningens side, og det gælder også ofrene.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Man kan jo sige det meget enkelt. Da vi sidst havde forhandlinger om flerårsaftalen, blev der lavet en beregning fra Rigspolitiet, der viste, at hvis man skulle gøre konfliktrådene landsdækkende i samtlige i 54 politikredse, så tror jeg, det kostede i omegnen af 8-10 mio. kr. Det her er en styrkelse af offerrådgivningen, og med det antal politikredse, der her er foreslået, så tror jeg, det er på det lag. Så det burde vi kunne klare inden for rammerne af de ting, der sker her.

Jeg vil gerne prøve at vende tilbage til det, som Dansk Folkeparti talte om omkring grænsepolitiet. Skal vi forstå det sådan, at Dansk Folkeparti faktisk har tænkt sig at stille som krav, at grænsepolitiet genoprettes? Min forståelse er, at Rigspolitiet har fjernet de bygninger, der var ved grænsen, at de er væk, at der er grønne græsplæner nu, at der er fine dannebrogslag dernede, og at det ser meget flot ud.

Kl. 18.15

Skal man forstå det sådan, at det er det, der er Dansk Folkepartis krav; at man altså ønsker at omgøre den baglandspatrolje, som vi har i dag, og som er uhyre effektiv, hvilket de tal, som hr. Peter Skaarup læste op, rent faktisk også viser? For så tror jeg, man vil se et fald i mulighederne for reelt at forfølge den form for kriminalitet, som trænger ind i landet. Det er jo det, der er pointen med den baglandspatrolje. Min forståelse af lovforslaget er ikke, at den bliver fjernet med det her lovforslag, tværtimod kunne man argumentere for, at der sagtens kunne finde en styrkelse sted.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg ville meget gerne, hvis vi kunne få gennemført grænsebevogtningen ved den danske grænse. Og hvis hr. Morten Bødskov vil være med til det, synes jeg, det vil være glimrende. Samtidig skal man selvfølgelig udføre de aktiviteter, som man forsøger på i dag med at følge nogle af de kriminelle elementer, der kommer ind ved

grænsen, op igennem landet. Det er jo det, baglandspatroljen har været rigtig gode til.

Det, man kan sige – og det kom også frem ved den samtale, jeg havde med forskellige grænsebetjente både i Maribo og i det syd- og sønderjyske område – er, at der er nogle gevaldige ressourcemæssige problemer for baglandspatroljen allerede i dag. Man har nogle meget store rekrutteringsproblemer, som gør, at der er færre, end man egentlig havde regnet med i det politiforlig, der ligger, der arbejder hos grænsepolitiet eller hos baglandspatroljen. Derfor siger vi, at det vil være farligt at udvande baglandspatroljen yderligere ved at sige, at man nu også skal til at tage sig af trafikkontrol og alle mulige andre opgaver, og at det bliver en underopgave at tage sig af patruljen ved grænsen.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg har samme opfattelse som hr. Peter Skaarup omkring det med implementeringen, at det hele ikke står færdigt den 2. januar 2007. Altså, loven skal være på plads, og så sker selve implementeringen formentlig løbende over et par år, vil jeg også tro.

Jeg er nødt til lige at lege lidt med på den tanke, som hr. Peter Skaarup kom med, om, at man åbnede Nykøbing Falster politistation, fordi det var langt at køre til Næstved, hvis man nu stod med en anholdt. Lad os nu antage, at politidirektøren for den samlede kreds har otte mand dér om natten. For at åbne en politistation i Nykøbing Falster og i Næstved skal han binde to mand hvert sted, og jeg går ud fra, at der skal være en vis vagthavende funktion. Så skal betjenten, når han anholder den person, der begår noget kriminelt ved Marienlyst Strand, køre personen til Nykøbing Falster politistation, når man ikke må køre personen til Næstved ifølge hr. Peter Skaarup.

Den person, som man lægger i detentionen, skal have tilsyn hver halve time. Det vil sige, at man i og for sig binder den patruljevogn til stationen for at mandskabet kan føre det tilsyn, som man kunne have fået ført ved at køre til Næstved, hvorefter vognen ville være ledig igen og klar til nye opgaver.

Ville det ikke være bedre på den måde at få dem på gaden? Og for øvrigt løber man ikke fra Marienlyst og fra Gedser til Nykøbing Falster politistation for at bede om hjælp. Der er det bedre, at patruljen kører i nærheden.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det nok ikke alle, der er helt inde i geografien dernede, men hvis vi nu bliver i tankegangen, kan jeg godt forstå hr. Karsten Nonbos spørgsmål. Men jeg vil nu fastholde, at f.eks. omkring Marienlyst ved strandområdet, hvor der er 8.000-10.000 sommerhuse, er der desværre så meget ballade om sommeren – sådan set hele ugen, også fredag-lørdag – at det vil være naturligt, som jeg ser det, at man har en døgnbemanding på politistationen i Nykøbing Falster.

Det er jo simpelt hen, fordi der vil være så forholdsvist mange arresteranter, man skal have fat i og have ind et sted, i perioder i hvert fald, så der vil sådan set være nok at tage sig til for de få betjente, der skal være på stationen for at passe på de pågældende. Det vil være langt mere økonomisk, hvis man skal transportere dem af sted til et andet område. Men det bliver jo i den sidste ende en lokal afgørelse, om man skal gøre det i f.eks. en weekend eller i et antal ugenheder. Det, vi lægger op til, er, at i de større byer, f.eks. i Viborg, skal der være døgnbetjening hos politiet.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Nu er hr. Peter Skaarup måske mere imødekomende, end han selv er klar over, for det er vel egentlig det, det drejer sig om, nemlig at lade den stedlige politidirektør om at bestemme, hvilken station der skal døgnbemandes hvornår. For det er da rigtigt, som hr. Peter Skaarup siger, at der er perioder, hvor der er en byfest eller en sommerfest osv., og hvor man måske kunne lukke hovedstationen ned den nat og så åbne lige netop den station i det område, hvor der virkelig er knald på. Er det simpelt hen ikke bare noget, vi skal lade være med at blande os i, og så lade den stedlige politidirektør køre det løb og stå til ansvar for, at responstiden er, som den skal være?

Kl. 18.20

Og det er næsten det, jeg hører hr. Peter Skaarup sige nu, og så er vi for så vidt enige. Men så er der da ingen grund til at holde rigtigt fast i, at der skal være to eller tre stationer, der skal være døgnåbne, og at vi kender navnene på dem i forvejen. Skal vi da ikke lade det være op til politidirektøren at bestemme, hvilke stationer der skal være døgnåbne hvornår?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nej, der bliver jeg nok lige nødt til at sige til hr. Karsten Nonbo, at han skal være lidt forsigtig med at konkludere, for det, vi har fokus på, er de større byer; det er byer med 30.000, 40.000, 50.000 indbyggere, hvor der jo naturligt ikke bare en sommeraften, men hele året rundt er mange mennesker rundtomkring i gademiljøet, og hvor det giver en tryghed, at man ved, at der er nogen, der har vagt på politistationen, ligesom der er nogen på tankstationen eller andre steder, altså at man ved, at der er et sted, man kan henvende sig med de problemer, man nu måtte have.

Og der skal man også huske på, at i sådan nogle større provinsbyer er der jo nogle ting, som politiet i dag ordner; ting, som er samfundsnyttige, og som måske ikke kun drejer sig om en kriminalsag. Det kan også være psykisk syge, der har problemer, det kan være alkoholkere, der har problemer, og som har behov for at henvende sig et sted. Der udfører politiet en samfundsnyttig opgave, som det er vigtigt at nogen udfører. Og hvis ikke politiet gør det, ja, hvem skal så gøre det?

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Tom Behnke.

Vi har forlænget taletid, og jeg beder indtrængende om, at man overholder taletiderne i dag, selv om det er en stor sag.

Tom Behnke (KF):

Det er jo fristende at skulle stå her og tordne imod hr. Peter Skaarups retorik, hvad angår døgnbemanding af stationerne og døgnbetjening af borgerne, men det vil jeg undlade, for selv om vi har fået udvidet taletid til 10 minutter, er det ikke meget, når vi taler om et lovforslag på over 600 sider.

Lovforslaget indeholder både en reform af politiet og en reform af domstolene. Det er to store områder, som jeg kun kan nå at kommentere helt overordnet og generelt.

Når vi for første gang i 70 år reformerer politiet og for første gang i 90 år reformerer domstolene, så er der naturligvis tale om meget omfattende ændringer. Igennem de mange år har samfundet udviklet sig helt enormt. Danmark ser anderledes ud i dag, infrastrukturen er helt anderledes, vi er blevet langt mere mobile og kan hurtigt komme omkring. Husk på, at ved sidste

reform af domstolene var autobilen jo kun lige opfundet.

Kriminaliteten har desuden tilpasset sig den nye globaliserede verden. Vi ser en kriminalitet, som i dag også omfatter store bander eller grupper, der begår omfattende organiseret kriminalitet og grænseoverskridende kriminalitet. Vi må og skal reformere både politiet og domstolene for at hamle op med de opgaver, vi har i dag, og som vi står over for i fremtiden. Begge reformer skal ses i sin helhed. Størrelsen af så vel politikredse som retskredse er helt afgørende for den succes, vi ønsker at opnå, og for den fleksibilitet, der er nødvendig. Det er samtidig vigtigt og helt afgørende at bevare den lokale tilknytning og nærheden i politiets arbejde over for borgerne, som skal opleve en reel tryghed i dagligdagen.

Så mens politikredse bliver større og mere slagkraftige og i stand til at klare alle opgaver selv, ja, så sikres nærheden samtidig med dette lovforslag. Dels decentraliseres opgaver for Rigspolitichefen ude i kredse, dels forpligtes politidirektøren til i sin kreds at decentralisere til understationerne, og desuden styrkes og beskrives lokalpolitiet direkte i lovforslaget.

Lokalpolitiet kommer til at bestå af de elementer, vi allerede kender i dag med nærpoliti, distriktpoliti og landpoliti og så det, der bliver nyt for nogle politikredse, nemlig at man fremover ikke skal placere en opgave enten hos ordenspolitiet eller hos kriminalpolitiet, for den sondring findes slet ikke i fremtiden.

I fremtiden vil man i politikredsen i samarbejde med borgmestrene og under hensyn til de politisk fastsatte flerårsaftaler skulle fokusere på opgaven i stedet for at se på egne interne strukturer. Det betyder, at man fremover i lokalpolitiet f.eks. vil nedsætte en ungdomsgruppe, hvis man har særlige problemer med kriminalitet blandt unge, og man vil samle en styrke, der både i antal og med hensyn til kompetencer kan løse opgaven, vel at mærke hele opgaven. Man headhunter simpelt hen de politifolk, som synes, at det vil være spændende at arbejde med netop den type opgave. Og det vil jo alt andet lige betyde, at de betjente, der påtager sig opgaven, kommer til at brænde for den og arbejde målrettet på at løse den. Og samtidig opnår man, at arbejdsgruppen får et indgående kendskab til lokale forhold.

Kl. 18.25

For at fastholde og styrke den lokale forankring vil det være sådan, at betjentene også i fremtiden skal møde der, hvor de møder i dag.

Betjentene skal således møde lokalt og primært patruljere i de lokale miljøer og dermed have det lokale kendskab. Det gælder også de steder, hvor stationen måske er lukket om natten, fordi der er for få personlige henvendelser, til at det kan betale sig at holde døgnåbent, altså at der ikke altid er behov for at holde døgnåbent. Her vil betjentene fortsat møde lokalt, tage en patruljevogn og køre ud i det lokale miljø.

For at sikre, at der altid er en patruljevogn i nærheden, vil der blive installeret GPS i alle patruljevogne, så vagtcentralen kan se, hvor patruljevognene er, og om de er optaget eller ledige. Og skulle der i et område blive lidt langt mellem de grønne prikker, altså de ledige vogne, ja, så kan man altså bede andre vogne om at trække hen i det område, og på den måde bliver der en enorm fleksibilitet, som vi ikke har i dag, en fleksibilitet, hvor alle kan hjælpe hinanden hurtigt og enkelt, og hvor det er muligt at bevare overblikket.

Det betyder, at det fremover ikke gør noget, hvis stationens ene eller to patruljevogne bliver optaget, som vi har hørt andre ordførere være inde på, for så vil der være andre vogne, der trækker ned i området. Og skulle der være behov for flere patruljevogne, ja, så vil borgerne altså fortsat få den nødvendige hjælp hurtigt.

I dag er det jo sådan i langt de fleste politikredse, at der er så lidt personale, at blot en eller to opgaver betyder, at de næste borgere pænt må vente, uanset hvor alvorligt det er. Alternativt skal vagthavende til at ringe rundt til nabokredsene og høre, om de har nogle ledige vogne. Derfra skal man så spørge vognene, hvor de er henne, om de er ledige, om de kan blive det, om de eventuelt kan assistere nabokredsen. Så skal man tilbage til den første vagthavende, der ringede. Alt det her tager simpelt hen alt for lang tid, og det er spild af ressourcer, og det vil blive løst fremover.

Samtidig kan der komme mere personale på gader og stræder, når der ikke altid på alle understationer skal sidde en vagthavende og passe på, at lyset er tændt, og betjene den ene borger, der måske kommer i løbet af en tre, fire nattevagter. Faktisk er det sådan i dag, at der i mange politikredse om natten kun møder personale til en enkelt patrulje og så en vagthavende. Patruljen kører ud, og vagthavende sidder tilbage og sørger for, at lyset på stationen er tændt. Og i mange politikredse kan vagthavende sidde stort set hele natten, uden at der kommer et øje. Telefonen ringer måske tre eller fire gange i løbet af

natten, men de anmeldelser om stjålet vasketøj kunne nu nok nemt klares et andet sted.

Med reformen får vi større og mere slagkraftige politikredse, der kan løse alle opgaver uden at skulle spørge om hjælp hver og hver anden dag. Der skabes en fleksibilitet, så indsatsen kan rettes mod de områder, hvor der er problemer.

Der investeres desuden massivt i ny teknologi, så hver enkelt patruljevogn bliver en rullende politistation, der kører frem til stedet og løser opgaven på stedet for så at køre videre til den næste opgave. Betjentene bliver udstyret med bærbare computere, så de ikke først, som det er i dag, skal køre frem til gerningsstedet, skrive det hele ned i deres lommebog, køre tilbage til stationen for så der at skrive præcis det samme ind i computeren en gang til, som man lige har skrevet i lommebogen. For med de bærbare computere kan sagen skrives færdig ude på stedet, og så kan man blot printe eller sende videre, når arbejdsdagen er ved at være slut.

Hvad angår domstolene, har en reform også længe været tiltrængt. Med reformen får vi færre og større byretter, der typisk vil have seks-otte dommere.

Alle sager starter fremover i byretten, også nævningsager. Det betyder, at der bliver mulighed for en reel toinstansprøvelse af både skyldspørgsmålet og strafudmålingen. Det har længe været tiltrængt. Mere principielle sager kan jo så fortsat starte i landsretten, men hovedreglen bliver altså, at alle sager starter i byretten. Det betyder, at byretten skal have dommere nok til at køre både en nævnings sag, hvilket jo kræver tre dommere, og en større civilsag med kollegial behandling, hvilket også kræver tre dommere. Og skal der så være en dommer eller to til de øvrige opgaver, ja, så skal byretterne altså have en størrelse, hvor der er en seks-otte dommere.

Der bliver lidt længere til byretten for borgerne, men til gengæld får vi en større faglig bredde og kvalitet i byretterne, idet dommerne kan tale sammen om sagerne og har mulighed for at specialisere sig mere, end de har i dag. Borgerne skal således bevæge sig lidt længere end i dag, men de får til gengæld mere for pengene. I øvrigt vil det for borgere, som skal møde i nævningsager, være sådan, at de altså fremover ikke skal køre helt til landsretten, men kan nøjes med at møde i byretten. Så for nogle vil der blive kortere, og for nogle vil der blive lidt længere, men for langt de fleste vil det være præcis det samme som i dag, for byretterne bliver jo placeret i de større byer.

Vi har lagt vægt på i arbejdet, at der placeres dommerkontorer i henholdsvis Tønder og Thisted, idet der i disse områder ville blive uforholdsmæssigt langt til byretten.

Kl. 18.30

Vi har samtidig fastholdt, at byretspræsidenten kan vælge at sætte retten andre steder end lige i byrettens lokaler. Retspræsidenten kan i øvrigt vælge at afvikle f.eks. fogedsager og skiftesager i de større byer i retskredsen, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt. Han kan således f.eks. beslutte, at der hver eller hver anden tirsdag er åbent for fogedsager og skiftesager på det lokale rådhus. På den måde bevæger rettens personale sig ud til borgerne, hvis der er grundlag for det.

Jeg vil i forbindelse med domstolsreformen gerne understrege, at vi Konservative ikke ser nogen problemer i, at der fremover bliver fællesvotering i nævningsager, altså at de juridiske dommere voterer sammen med nævningene.

Nogle har hævdet, at det er i strid med grundloven, men det er vi nu sikre på at det ikke er, og vi finder det både hensigtsmæssigt og retssikkerhedsmæssigt langt bedre, at nævningene ikke skal igennem hele det forældede spørgsmålssystem, men kan diskutere og votere under kyndig retlig vejledning. Samtidig er det helt afgørende med fælles votering, når vi med den her reform sikrer, at dommene fremover skal være begrundede.

Tiden tillader ikke meget mere fra min side. Jeg synes, det har været utrolig spændende at arbejde med de to reformer igennem de sidst 9-10 måneder, og jeg synes faktisk, det er et rigtig godt resultat, der er kommet ud af de forskellige betænkninger, specielt Visionsudvalgets rapport om fremtidens politi gav blod på tanden til en tiltrængt reform.

Jeg føler også et behov for her afslutningsvis at ønske alle medarbejdere i både politiet og ved domstolene god fornøjelse med reformerne. Det vil alt andet lige blive en lidt stressende periode i overgangsfasen, men der er med garanti udsigt til en langt bedre organisering og ledelse af både politiet og domstolene, og der vil med reformerne blive store muligheder for de ansatte for udvikling, specialisering og dygtiggørelse. Så både medarbejdere og borgere kan ikke undgå at blive tilfredse med de to reformer, som vi støtter fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Nu havde jeg ikke den tredje replikmulighed til den tidligere ordfører, hr. Peter Skaarup, som sluttede af med at sige, at den mellemstore eller store station skulle være døgnåben, fordi de psykisk syge også skulle have et sted at henvende sig.

Nu ved jeg, at hr. Tom Behnke er udøvende politimand. Kunne hr. Tom Behnke beskrive lidt for mig, hvor tit de psykisk syge kommer på stationen og henvender sig, kontra hvor tit man er nødt til at komme ud til dem, fordi de er gået bersærk af en eller anden grund? Jeg tror ikke, at det er ret mange, der kommer og henvender sig på stationen og siger, at de er psykisk syge, sammenlignet med situationer, hvor politiet kommer ud til dem. Kunne hr. Tom Behnke beskrive det nærmere?

Første næstformand (Svend Auken):

Vi er færdige med diskussionen i første runde med hr. Skaarup. Jeg synes, det er i orden, at der bliver svaret nu i denne omgang. Hvis man har yderligere spørgsmål, så er det mere rimeligt, at hr. Skaarup selv besvarer dem, og at vi tager dem op under anden runde af lovforslaget.

Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg kan bekræfte, at min personlige erfaring er, at vi desværre i dag har væsentlig større samfundsmæssige problemer med psykisk syge, som ofte har behov for hjælp, og ofte er det sådan, at det så er politiet, der må træde til. Og der er det faktisk aldrig nogen sinde sådan, at det er den psykisk syge, der kommer og henvender sig på politistationen, men derimod sådan, at politiet rykker ud til den pågældende, typisk fordi naboer ringer.

Men det sker også ofte, at folk, som er ensomme og keder sig og har behov for kontakt – måske ikke decideret sindslidende – ringer til politiet. Betjentene er fuldt ud ens uddannede. Og det er fuldstændig ligeegyldigt, om den betjent, der tager telefonen, sidder på den ene eller den anden station og tager telefonen og gennemfører den samtale, der skal foregå. Det er ligeegyldigt, rent teknologisk opdager anmelderen slet ikke, hvem det er, der tager telefonen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu nævnte hr. Tom Behnke, at De Konservative – og det er selvfølgelig naturligt – støtter, at man får en fællesvotering. En af begrundelserne var, at man ønskede en begrundelse fra domstolens side. Det synes vi også er fint, men der er jo forskellige forslag dels i bemærkningerne, dels i det forarbejde, der har været derudover, vedrørende muligheden for at sikre, at nævningene får lov til at votere for sig selv.

Og derfor vil jeg godt høre, om hr. Tom Behnke vil være med på en samtale om, hvorvidt vi kan leve op til det krav om begrundelse på anden vis end ved, at der skal være en fællesvotering.

Kl. 18.35

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Vi er meget åbne over for at diskutere det her spørgsmål. Når jeg i min ordførertale præciserede, at vi ikke ser nogen problemer, så er det bare for at fastslå, at det er vores udgangspunkt, når vi tager de kommende drøftelser i udvalgsarbejdet, men jo også under den høring, der kommer til at finde sted, hvor vi skal diskutere det grundlovsmedholdelige. Der er jo nogle af de juridiske eksperter, der har sagt, at det er i strid med grundloven, og andre har sagt, at det absolut ikke er i strid med grundloven. Og det er vi jo nødt til at få en præcis afklaring af.

Vi er ikke i tvivl om udfaldet af den diskussion, men diskussionen er jo lige så vigtig, som det er vigtigt, at vi har en holdning til den.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Et af de argumenter, der har været for at lave den her fælles votering, har været, som hr. Tom Behnke også så rigtigt sagde, at det er meget svært at overskue spørgsmål af den lange type.

Men det, der lægges op til i lovforslaget, er jo netop, at gruppen af sager, der drejer sig om narke, tages ud. Og det er oftest de sager, hvor der er en frygtelig masse sigtede, og hvor det er et meget kompliceret sagsforløb. Netop det er jo en af grundene til, at man har taget det væk fra nævningeområdet.

Kan det ikke være med til, at hr. Tom Behnke vil være med til at snakke lidt om, hvorvidt vi dog for søren kan slippe for den fælles votering?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jo, men vi er fortsat indstillet på at diskutere de her ting. Det er jo ikke sådan, at vi har lukket bogen og sagt: Nu vil vi ikke høre mere, nu vil vi ikke tale mere. Tværtimod er vi meget åbne her: Hvis der kan findes nogle forbedringer, så er vi gerne med på dem.

Men uanset at vi nu flytter narkosagerne fra at være nævningesager over til at være domsmandssager, så vil der stadig væk være mange større og mere komplicerede sager, hvor det jo ikke er unaturligt, at der kan være både mellem 100 og 200 spørgsmål, som nævninge skal tage stilling til. Hvis bare ét af de spørgsmål af anklagemyndigheden bliver formulert en anelse forkert, så kan det give et fuldstændig skævt skred i hele voteringen af sagen, og det er ikke hensigtsmæssigt, hverken for den, der er tiltalt, eller for anklagemyndigheden, forsvaret og domstolene osv.

Så derfor er det for mig at se et forældet system, som vi skal komme over og komme uden om, og det gør vi ved at lave en fælles votering. Det er derfor, vi er indstillet på at lave en fælles votering, men vi lytter naturligvis også gerne til den diskussion, der kommer, om det grundlovsmedholdelige. Vi skal ikke lave noget, der er i strid med grundloven. Det tror vi heller ikke det er, vi er faktisk ret overbeviste om, at det ikke er i strid med grundloven, men lad os tage diskussionen, og lad os høre nogle af eksperterne.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Hvis man læser grundlaget for det her lovforslag, nemlig rapporten fra det såkaldte Visionsudvalg, peger de jo på, at hvis man ser på, hvilke kriminalitetstyper den her reform skal være svaret på, så er det bl.a. kriminalitet begået af unge koncentreret om mange med indvandrerbaggrund fra bestemte nedslidte boligområder.

Som jeg håber ordføreren for De Konservative forstod, er Socialdemokratiet meget optaget af, at en del af de frigjorte ressourcer bruges på en forstærket indsats netop i de her boligområder, altså en nærhed, en lokal forankring af politiets tilstedeværelse.

Er ordføreren ikke enig i, at hvis man læser Visionsudvalgets rapport, kan svaret synes en kende tyndt, nemlig at man løfter det hele ved hjælp af nye kredsråd og altså ikke i udgangspunktet i hvert fald vælger at styrke det allerede eksisterende arbejde i lokalområderne? Det sy-

nes vi kunne være et naturligt svar på det, som hele grundlaget for rapporten peger på, nemlig at der er problemer, stigende problemer i mange lokalsamfund rundt omkring i landet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det rigtig, rigtig gode ved denne reform af politiet er netop, at vi får nogle politikredse, som er så store, at det er muligt at løse de opgaver, der er, i politikredsen. Vi får nogle politikredse, der er så store, at når politidirektøren har holdt et møde med borgmestrene i sin kreds, så kan de lave en aftale, hvor de mål, de har aftalt at nå, for det første tåler at blive offentliggjort, men hvor politiet også har ressourcerne og personalet til rent faktisk at gennemføre det, der er aftalt.

Der er jo et hav af politikredse i dag, hvor man ikke har ressourcerne. Selv om politimesteren har aftalt noget med borgmesteren, så kan han, når han så kommer hjem på stationen, se på sit personale og sige: Næh, jeg har ikke personale til at løse den opgave. Det kan man ikke fremover. Og noget af det, der lægges vægt på, er, at man så netop i politikredsen sammensætter en gruppe betjente, der arbejder målrettet med opgaven. Og ligegyldigt hvor i politikredsen det er, så sammensætter man personalet sådan, at de får det lokale kendskab, at de får kendskab til rødderne derude, at de følger dem i tykt og tyndt og dermed også laver hele det forebyggende arbejde – også i tæt samarbejde med SSP naturligvis.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, det er vigtigt at forstå, at selvfølgelig er kredsradene en ganske udmærket tanke, når man vælger at lave større kredse, fordi det alt andet lige giver muligheder for at prioritere indsatsen. Det er vi helt med på.

Men det er vigtigt at prøve at få en sammenhæng mellem de – kan man sige – analyser, der er i grundlaget for rapporten, af, at der er stigende problemer i nogle lokalsamfund, og det, regeringen vil gøre ved det. Der er det for os ikke bare svaret at løfte det hele op på kreds niveau, altså længere væk fra de problemer, som er.

Kl. 18.40

Kunne man forestille sig, at man eventuelt ved de kommende understationer etablerede nye kriminalpræventive råd eksempelvis, som havde målrettet som opgave at styrke det krimi-

nalpræventive arbejde, at engagere lokalsamfundets foreninger, skoler, politi- og andre myndigheder i en langt bedre forebyggelse af kriminalitet i de områder? Det tror vi fra Socialdemokratiets side kunne være en væsentlig styrkelse af politiets lokale forankring og altså ikke en svækkelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg er helt enig. Og det er også sådan, jeg læser lovforslaget.

Jeg læser netop lovforslaget på en sådan måde, at man jo understreger SSP-samarbejdet. Og det vil være lokalt; det vil jo ikke være politidirektøren, der sidder og skal forhandle med skolerne og med socialforvaltningerne på den enkelte skole. Det skal ikke være politidirektøren, der gør det, det er indlysende logisk.

Det bliver selvfølgelig de lokale SSP-repræsentanter i politiet, der på de lokale stationer har det lokale netværk og kontakter til skoler og socialforvaltninger. Så det vil være lokalt, det er jo det, der ligger i hele begrebet lokalpoliti, nemlig at decentralt i hele politikredsen skal der være et lokalt politi, som netop løfter den her opgave, som netop har det indgående kendskab.

Og selv om man har kredsradet, hvor politidirektøren sammen med borgmestrene aftaler overordnet, hvad det er, man vil, så er det jo indlysende, at lokalt vil der være en kontakt mellem stationsleder, typisk en politiinspektør, og den borgmester, der er, de lokalpolitikere, der er, og de offentlige instanser, der i øvrigt er, og som man i det daglige samarbejder med. Der vil jo være den tætte kontakt i det daglige arbejde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg har to spørgsmål.

Det første handler om det, som hr. Karsten Nonbo spurgte om. Og i den forbindelse vil jeg spørge hr. Tom Behnke: Er det ikke korrekt, at politiet i dag har mange opgaver, som ikke er strengt kriminalitetsbekæmpende, men som handler om hjælp til alkoholikere, hjælp til psykisk syge, hjælp til mennesker, der på forskellige måder er hjemløse og enten skal have hjælp på stedet eller skal køres hen, hvor de bor, og at der ligger nogle opgaver der, som er vigtige at bibeholde også fremover i de større byer?

Det andet spørgsmål handler om grænsepolitiet, og jeg ved, at hr. Tom Behnke tidligere har været indstillet på, at man skulle gøre meget for

at bevare grænsepolitiet. Kan hr. Tom Behnke ikke være bekymret for, at man ikke længere med det reformudspil, der ligger, har en selvstændig økonomi og selvstændige årsværk til en baglandspatrolje?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Hvad angår det sidste, er svaret et rungende nej. Det vil jo være således, at vi her i Folketinget laver de politiske flerårsaftaler for politiet, hvor vi definerer, hvad politiets overordnede opgave er, herunder f.eks. hvordan man skal løse opgaven med grænsepolitibaglandspatroljer.

Derefter er det jo op til politidirektøren lokalt at organisere sit personale, således at han lever op til den forpligtelse, vi har givet ham. Og der bliver det sådan i fremtiden, at politidirektøren er åremålsansat, og det betyder, at hvis ikke han lever op til vores forventninger, så bliver han fyret. Det kan vi ikke i dag, det kan vi i fremtiden.

Så en sådan politidirektør vil jo gøre alt, hvad han kan, for at leve op til de ønsker, der er både her fra politisk side og fra borgmestrenes side og fra lokal side om, at han sørger for at løse de opgaver, der er. Og derfor vil han selvfølgelig også have en interesse i, at der er en baglandspatrolje og et baglandspoliti.

Til det andet spørgsmål om, hvorvidt jeg kan bekræfte, at politiet har andre opgaver end de rent kriminalitetsbekæmpende, vil jeg sige, at dertil er svaret ja, men at det ikke har noget som helst at gøre med, om stationen er døgnåben eller ej.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Kan hr. Tom Behnke ikke bekræfte, at når man følger diskussionerne rundtomkring i politikredsene, så er en af de resourcediskussioner, man har, faktisk, at der i dag er behov for at hjælpe mange af de mennesker, der har ulykkelige skæbner, som har problemer i deres familier, som er hjemløse, som har problemer med bolig, uddannelse osv. og som skal møde op et sted, hvor der helst skal være åbent hele døgnet, og at der, selv om man måske ikke kan registrere det som et overfald eller kriminalitet, alligevel i de større byer er et behov for, at disse mennesker kan henvende sig et sted? Kan hr. Tom Behnke ikke anerkende, at det er der også et behov for i en reform som den her?

Med hensyn til grænsepolitiet er hr. Tom Behnkes svar meget godt, men så skal mit

spørgsmål så gå til hr. Tom Behnke om, hvorvidt han i de målsætninger, som er for politiet, vil sikre, at grænsebetjente, baglandspatroljer, eller hvad man nu kalder det, ikke bliver sat til alle mulige andre opgaver end det at beskytte os imod illegale flygtninge, narko, illegale varer, fugleinfluenza osv. – ting, der på forskellige måder har med vore grænser at gøre. Og der vil godt spørge hr. Tom Behnke: Kan vi få en garanti for, at man fremover har det samme personaleantal til det arbejde, der retter sig mod de ting – eller helst et større?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Med hensyn til grænsepolitiet vil det selvfølgelig være således, at man efteruddanner og specialiserer betjente, som indgår i de patruljer, der skal dække det arbejde. Men det vil jo være fuldstændig skingrende sindssygt, hvis en baglandspatrolje kommer forbi en spritbilist, der kommer dinglende ned ad vejen, og så lukker øjnene og siger: Nej, nej, vores opgave er at se, om der er nogen, der smutter ulovligt over grænsen, så nu kører vi bare videre og lader som om, vi ikke har set noget. Det ville jo være fuldstændig uforvarsomt. Så jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at jeg ikke vil give den garanti. Men jeg vil garantere for, at grænsepolitiet også eksisterer i fremtiden.

Til det andet spørgsmål så er det jo sådan, at alene diskussionen om, hvorvidt stationen skal være døgnåben eller ej, jo giver nogle bekymringer i lokalsamfundet. Og dem er hr. Skaarup også med til at puste til. Men sagen er jo, at vi allerede har prøvet at gøre det. Og hvor man f.eks. i Vordingborg og Næstved var bekymret for, at Vordingborg ikke skulle være døgnåben i starten, så opdagede man jo efterfølgende, at man fik dobbelt så meget politi på gader og stræder, så i dag er befolkningen jo lykkelig for, at man har gjort det. For det er jo ikke på politistationen, kriminaliteten foregår, den foregår på gader og stræder, så det er der, betjentene skal være. Så fra at folk er bekymrede, er de i dag glade og trykke ved den ordning, der er.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det Radikale Venstre støtter de overordnede formål med politi- og domstolsreformen, nemlig at styrke og udvikle politiets og domstolens evne til at varetage deres opgaver i overensstemmelse med de krav og muligheder, som stilles i dag og i fremtiden, for nogenlunde at tage det, som det står i lovforslaget. Det Radikale Venstre går positivt ind i arbejdet med politi- og domstolsreformen.

Lad mig begynde med politidelen. Det Radikale Venstre støtter grundlæggende reformen, hvor de 54 nuværende politikredse reduceres til 12. Vi støtter princippet om, at politikredsene – selvfølgelig med undtagelse af hovedstaden og Bornholm – gøres lige store, og vi støtter den decentralisering, som er en naturlig følge af de færre, men stærkere kredse.

Vi har det fint med, at det kun i udgangspunktet er hovedpolitistationerne, der skal være døgnbemandede, og at det i øvrigt er den lokale politidirektør, der kan vurdere, om der er brug for forskellige åbningstider på de forskellige stationer, hvis der f.eks. er marked i byen, eller hvad ved jeg, altså at der mulighed for at øge bemandingen i en bestemt periode. Det Radikale Venstres udgangspunkt er, som jeg også fik nævnt lidt tidligere i et spørgsmål til hr. Peter Skaarup, at hvis der sker et overfald på den lokale gågade, så ringer man til politiet, man tager ikke op på politistationen.

Det Radikale Venstre har dog en række ønsker i forbindelse med politireformen.

For det første ønsker vi styrket offerrådgivning i alle politikredse, og i det hele taget vil vi gerne have styrket ofrene.

Det hænger faktisk sammen med vores andet ønske, nemlig at få permanente konfliktråd i alle 12 politikredse, sådan at offeret får lejlighed til at konfrontere gerningsmanden, hvis offeret ellers selv ønsker det. Det er der gjort nogle gode erfaringer med, og det er at være på offerets side at indføre sådanne obligatoriske konfliktråd.

For det tredje vil vi gerne sikre, at det gode SSP-arbejde kan fortsætte inden for den nye struktur, så det lokale kriminalpræventive arbejde kan bevares og videreudbygges. Det område vil vi gerne spørge lidt til under det kommende udvalgsarbejde og de politiske forhandlinger.

For det fjerde ønsker vi, at der skabes større uafhængighed mellem politi og anklagemyndighed vedrørende klager over politiet. Det er ulideligt, at der i brede kredse er en fornemmelse

af, at politiet undersøger klager over sig selv. Det må vi til livs.

For det femte ønsker Det Radikale Venstre, at fulde folk i fremtiden køres hjem i stedet for i detentionen, og er der endelig brug for, at de skal i detentionen, ønsker vi, at de flyttes fra politistationerne til hospitalerne. Detentionerne skal bruges til at sove rusen ud i, og de mennesker, der ender i detentionen, bør overvåges af lægeligt personale. Det sker bedst på sygehuse. Når man alligevel flytter detentionerne, kan man bruge lejligheden til at lave mere sikre detentioner, hvor der ikke er samme mulighed for og risiko for selvmord.

Kl. 18.50

Til sidst vil jeg sige, at det er vigtigt for os, at politiet bliver opdateret med hensyn til it, som er et uvurderligt redskab i efterforskningen, og også det vil vi gerne spørge lidt mere til under de konkrete forhandlinger.

Endelig ønsker vi, at besparelserne, der opnås i forbindelse med politireformen, først og fremmest tilføres de 12 nye politikredse, sådan at politikredsene bliver reelt stærke og ikke kun stærke på papiret.

Alt i alt er vi positive over for politireformdelen, som vil gøre det nemmere for politiet både at forebygge og efterforske kriminalitet. Det var politireformen.

Så går vi til domstolsreformen. Og her vil vi gerne i modsætning til under gennemgangen af politidelen se lidt nærmere på antallet af kredse. Vi vil i hvert fald gerne sikre, at der ikke er nogen steder, hvor der bliver urimelig lang transporttid til retten. Det ser vi kan ske på tre måder; enten ved at lave flere retskredse, ved at flytte de nuværende placeringer fra hovedtingsteder eller ved at oprette flere bitingsteder.

Vi er fra radikal side åbne for at diskutere alle tre modeller. Vi har ikke nogen yndlingsmodeller, men vi synes, at der er nogle steder, hvor der skal gøres noget, og det er især med hensyn til området vest for Storebælt, hvor vi synes, at der er nogle diskussioner, vi bliver nødt til at tage vedrørende det geografiske, hvad angår retskredsreformen.

Hvad angår domstolsreformen overordnet set, synes vi, at det er vigtigt, at man får færre kredse, sådan at man får et bedre fagligt miljø, og sådan at de enkelte domstole også får en større erfaring i at dømme i de forskellige former for sager.

Når vi er tilfredse med en kraftig reduktion i antallet af politikredse og samtidig er mere

skeptiske over reduktionen af retskredse, skyldes det, at politiet er et, man ringer til, hvorefter det kommer ud til borgeren, mens retten for det meste er noget, borgeren tager hen til. Politiet tager til borgeren, mens borgeren tager til retten. Sådan er det, i hvert fald for det meste.

Og så vil jeg komme ind på det, som måske er det mest overraskende i den radikale ordførertale, som ellers ligger fuldstændig til højrebenet, med hensyn til hvad folk ville forvente var radikal retspolitik, og det er nævningereformen, hvor der indføres nævningeting i to instanser, samtidig med at der indføres fælles votering for dommere og nævninge/lægfolk i nævningesagerne. Der vil stadig være flertal af lægfolk, og der skal være flertal hos henholdsvis lægfolk og juridiske dommere, førend der falder dom.

Fra radikal side støtter vi umiddelbart den fælles votering, men vi er opmærksomme på, at flere eksperter har været bekymrede for, at lægfolkene skal blive kujoneret af de juridiske dommere, og endog har antydning, at det vil være på kant med grundloven.

Vi deler ikke umiddelbart bekymringen, og vi deler derfor selvfølgelig heller ikke vurderingen i forhold til grundloven, men vi afventer selvfølgelig endelig stillingtagen til spørgsmålet, indtil dette spørgsmål har været diskuteret i Folketingets Retsudvalg, og indtil Folketingets Retsudvalg har haft en planlagt intern eksperthøring om spørgsmålet.

Hvad angår digitalisering af tinglysningen, har vi selvfølgelig ikke noget at indvende, ud over at vi bakker det op.

Alt i alt går Det Radikale Venstre ind i forhandlingerne om politi- og domstolsreformen med det sigte at få lavet en god og holdbar reform. Vi støtter som sagt hovedsigtet i reformen, men vi har selvfølgelig nogle forslag til forbedringer, som jeg her har redegjort for, og som vi vil fremføre under de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes ikke rigtig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll beskrev, hvorfor Det Radikale Venstre går ind for fælles votering. Der var megen florumvunden tale, men hvorfor går Det Radikale Venstre ind for fælles votering i nævningesager? Der var ikke en eneste argumentation.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jamen jeg er da glad for, at jeg får lejlighed til at komme med en argumentation over for fru Anne Baastrup.

Det Radikale Venstre har, som det sikkert er bekendt, et meget aktivt medlemskorps, hvoraf mange også er aktive som domsmænd og nævninge. Og herfra har vi faktisk fået en lang række henvendelser fra utilfredse medlemmer og også fra utilfredse borgerne, som er i systemet, som det er i dag, og derfor har vi en fornemmelse af, at det ikke fungerer optimalt, som det er nu.

Og vi tror faktisk, at nævninge vil få glæde af at kunne spørge dommerne, mens de er til stede, og at de vil få gavn af den faglige ekspertise, som de juridiske dommere sidder med, i stedet for at skulle sende de spørgsmål, sådan som vi kender et i dag.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Gør det ikke indtryk på Det Radikale Venstre, at man rent faktisk har flyttet mange af spørgsmålsagerne væk fra nævningeområdet, i og med at man fjerner hele narkoområdet, således at vi måske kan komme frem til de sager, hvor det virkelig handler om, hvordan den enkelte nævning oplever beviserne for, hvorvidt den pågældende mand har skudt en anden? Altså, det er jo i den type sager, hvor det efter vores opfattelse er utrolig vigtigt, at det er nævningene, der uden at være præget af, hvad dommerne mener, kan få lov til at vurdere skyldsspørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi mener, at det er en fordel, at der er flere juridiske dommere, sådan at der ikke er risiko for, at de juridiske dommere prøver at påvirke lægfolkene, med hensyn til hvad de skal mene, men at der samtidig er mulighed for, at lægdommerne har mulighed for at spørge juridiske eksperter.

Det er den vurdering, vi har valgt at foretage, og det er det, der har gjort, at vi er kommet frem til, at vi synes, at det er bedst, at lægdommerne og de juridiske dommere kan sidde i en fælles votering. Og vi har ikke umiddelbart vurderet, at der var nogen grundlovsmæssige problemer, men hvis der er nogle, der kan styrke det argument, så er vi selvfølgelig parate til at lytte.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

SF er som udgangspunkt tilfreds med, at justitsministeren nu endelig har skabt muligheden for, at vi kan få moderniseret og reformeret dansk politi og de danske domstole.

Det har været en utilfredsstillende situation for borgere og politi, at vi længe har vidst, at der skulle komme en reform, men ikke har fået et udspil fra regeringen før nu. Mange tanker og ideer fra politi og fra borgere landet over har måttet afvente dette udspil.

For SF er det afgørende i de kommende forhandlinger, at vi får et politi, der er fremtidssikret i sin organisatoriske opbygning, fremtidssikret i sin geografiske placering, og som giver størst mulig garanti for tryghed, sikkerhed, fred og orden i samfundet.

Et politi, der skal kunne klare fremtidens opgaver, skal som grundlag have større politikredse, og SF er enig med Visionsudvalget i, at et befolkningsunderlag på 400.000 borgere må være et udgangspunkt for en politikreds' størrelse.

Samtidig skal et politi, der skal kunne sikre tryghed, være lokalt forankret. SF lægger derfor meget vægt på, at det lokale politi fortsat skal kunne fungere lokalt. Vi skal i den forbindelse også fremhæve værdien af, at Beredskabstjenesten også tager udgangspunkt i det lokale.

Det er fint at udnytte den nye teknologi, fint, at der er en central vagtcentral, men det må ikke betyde, at man starter døgnberedskabet på hovedpolitistationen. Det lokale politi skal også være engageret i kriminalitetsforebyggelsen, og vi har da også bemærket, at Justitsministeriet er omhyggelig med at beskrive denne indsats.

Men den lokale forankring handler jo også om, at den store by, der ikke har en hovedpolitistation, kan være tryk ved, at der kan etableres døgnberedskab på de ugedage, hvor der traditionelt er behov herfor.

Med politireformen ser vi imidlertid gerne at ministeren får gennemført konfliktråd i hele landet. Vi har så gode erfaringer med disse konfliktløsningsmetoder, der er opbakning til dem blandt alle partier stort set, og det koster i den store sammenhæng intet – jeg vil endda påstå, at der er penge at spare ved at gennemføre konfliktråd over hele landet.

Ministeriet foreslår, at der skal etableres kredsråd. Det kan være en god idé, men vi skal i

den forbindelse anbefale, at man derudover opretter mere formaliserede forpligtelser for den lokale politileders engagement og kontakt med egen kommune. Der er nogle ord i lovforslaget om det, men vi så gerne, at det blev mere formaliseret.

Samtidig mener vi, at der skal være mulighed for, at en borgmester kan indkalde kredsrådet til et møde ud over de fire, man er forpligtet til fra politidirektørens side. Herved bliver der mulighed for at få afklaret konkrete problemer, før der opstår konflikter mellem det lokale niveau og selve politikredsen.

Som det må være bekendt, har SF gennem mange år presset på for at sikre Rigsadvokaten en højere grad af uafhængighed af politiet. Vi finder, at den særlige danske model for en samlet ledelse af politi og anklagemyndighed er betænkelig, hvad angår retssikkerheden.

Vi er opmærksomme på, at Justitsministeriet har forsøgt at lave en større adskillelse og give Rigsadvokaten større beføjelser, men vi mener dog ikke, at man er gået langt nok, ikke fordi vi ønsker, at Rigsadvokaten skal samle en frygtelig masse magt her i København, men fordi det lokalt kan være vanskeligt at fastholde uafhængigheden, hvis det daglige arbejde er meget tæt tilknyttet politiarbejdet.

Kl. 19.00

Vi vil derfor godt annoncere spørgsmål om det område, og i den forbindelse har vi en stille undren over argumentationen for, at der skal være denne tætte tilknytning mellem politi og anklagemyndighed. Det overordnede budskab i argumentationen er legalitetskontrollen, som derved nemmere skulle kunne udføres. Men samtidig lægges der op til, at alle jurister som udgangspunkt skal arbejde på hovedpolitistationen.

Jeg spørger derfor: Er der ikke behov for legalitetskontrol på lokalpolitistationen? Er det ikke meningen, at borgerne skal kunne komme på deres lokale station, hvis der er konkrete problemer, der involverer jurister, eller skal de tage til hovedpolitistationen?

Tilsvarende vil jeg godt annoncere et tema om, hvorvidt rigspolitichefembedet er blevet tilstrækkeligt slanket ved den udvikling, der er lagt op til. Reelt er det jo ganske, ganske få stillinger, der udlægges, og argumentationen for, at der ikke udlægges flere stillinger, er en anelse tynd.

Vi ser i SF gerne, at der tages hul på diskussionen om et nyt politiklagesystem. Vi har i Rets-

udvalget gennem flere år diskuteret mulighederne for at få ændret på systemet, og vi så gerne, at vi fik et nyt politiklagesystem i forbindelse med den her reform.

Under alle omstændigheder forventer vi, at ministeren vil være indstillet på at tage hul på den drøftelse, når reformen er gået i gang. Sagen er jo, at vi, i hvert fald ifølge lovforslaget, skal i gang med at diskutere statsadvokaturen, statsadvokaternes arbejdsområder og opgaver fremover, og derfor ville det være naturligt, at man i den forbindelse også tog politiklagesystemet op.

Når det drejer sig om politireformen, vil jeg afslutningsvis godt understrege, at vi ikke på nuværende tidspunkt har taget endelig stilling til den konkrete fordeling af hovedpolitistationerne, da vi bør afvente, at alle, der måtte være interesserede, får en chance for at præsentere deres synspunkter i Retsudvalget.

Vedrørende domstolsreformen ønsker SF tilgængelighed, overskuelighed, hurtig sagsbehandling, minimale sagsomkostninger og kvalitet i afgørelserne, og derfor er vi overordnet set tilfredse med, at ministeren kommer med dette udspil. Men også her vil vi tage forbehold for de indvendinger, der måtte komme og er kommet vedrørende antallet af retskredse og placeringen af disse.

For SF er det samtidig vigtigt, at domstolene kan yde en effektiv, retssikkerhedsmæssigt optimal behandling i et attraktivt fagligt miljø, og i den forbindelse er vi enige i, at der med domstolsreformen skal gives mulighed for en vis specialisering af dommerne.

Domstolsreformen har været ventet med længsel i adskillige år, og derfor er det fint, at vi nu får den til behandling. Det er uholdbart, at de mest alvorlige sager med de mest alvorlige fængselsstraffe i udsigt ikke underkastes to instanser. Det er afgørende for retssikkerheden i et land, at det er muligt nemt at komme til domstolene. Der er i reformens fysiske fordelinger af hovedtingstederne derfor områder, som vi ikke mener bliver tilfredsstillende betjent.

Men når det er sagt, er der også et andet problem. Hele tænkningen i reformen lægger op til, at domstolene skal kunne flytte ud til borgerne på faste dage, hvor man kan klare de mindre sager. Imidlertid virker det i høringsvarene fra Domstolsstyrelsen og de ansatte i øvrigt, som om det forekommer helt uansetkeligt. Det er nærmest i strid med retssikkerheden, hvis domstolen skal flytte ud lokalt et par dage.

Derfor bør vi nok i lovgivningsarbejdet få undersøgt, om det er muligt at præcisere denne forpligtelse, samt få undersøgt, om der kan være nogle problemer med grundloven, som kan nødvendiggøre en mere præcis fordeling af retsdage lokalt.

Jeg så i den forbindelse gerne, at man havde en årsberetning, at man lavede en årlig redegørelse for, hvor retsdagene ligger i de forskellige kommuner, og – det her tangerer måske et grundlovsbrud – at vi også havde et halvårligt møde med de involverede borgmestre om, hvordan de selv synes det går, om de lokalt oplever, at de ikke får en tilstrækkelig god behandling fra domstolene, og i givet fald, om de har nogle forslag til at få den forbedret.

Som nævnt har vi ikke de store principielle indvendinger mod selve reformen af domstolenes arbejdsfordeling og arbejdsgang. Jeg tænker her på instansordningen i civile sager, kollegial behandling, modernisering af sagsbehandling i første instans, anvendelse af telekommunikation og småsagsprocessen. Naturligvis er der nogle temaer undervejs, som vi skal rejse i Retsudvalgets behandling, men generelt ser det o.k. ud.

Kl. 19.05

Derimod er det vores opfattelse, at der er problemer med forslaget om, at dommerne skal votere sammen med nævningene. Vi ser derfor frem til den høring, vi skal have i Retsudvalget for at få drøftet igennem, om ikke der kan skabes flertal for en anden model. De indvendinger, der er kommet mod dette forslag, er efter vores opfattelse af meget alvorlig karakter. Det er heldigvis ikke hver dag, der tales om grundlovsbrud her i Folketinget.

Men samlet set vil SF gå ind i forhandlingerne om denne her reform med et åbent og positivt livssyn.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, har jeg lovet at læse hendes ordførertale op.

Enhedslistens indgang til politi- og domstolsreformen kan opsummeres i to overordnede ledetråde. De skal være til gavn for borgerne, og de skal forbedre retssikkerheden.

Politireformen skal f.eks. være til gavn for borgerne i den forstand, at den fører til mindre

administration og dermed flere ressourcer til at løse de sager, borgerne har brug for at få løst, hvad enten vi taler om simpelt tyveri eller alvorlige overtrædelser af miljølovgivningen.

Den skal forbedre borgernes retssikkerhed i den forstand, at der bliver en klarere adskillelse af myndigheden, f.eks. mellem anklagemyndigheden og politiet, eller når det gælder klagemyndigheden over politiet.

Domstolsreformen skal være til gavn for borgerne i den forstand, at reformen skal sikre bedre retssikkerhed for borgerne, f.eks. at dommerne bliver bedre kvalificerede. Den skal bidrage til hurtigere og bedre sagsbehandling og til, at domstolene er mere tilgængelige for borgerne.

Det er ikke afgørende for os, hvor mange politikredse eller hvor mange retskredse der er. Det må helt afhænge af, om ovennævnte målsætninger opfyldes. Derfor har Enhedslisten heller ikke som udgangspunkt lagt sig fast på et bestemt antal politi- eller retskredse.

Opfylder regeringens forslag så ovenstående målsætning? Svaret må være både-og.

Lidt mere præcist er svaret: Når det gælder den helt overordnede nye organisation af politi og domstole, ser Enhedslisten positive elementer. Ikke mindst tror vi, at der vil blive skabt nogle faglige miljøer og dermed også en udvikling af kompetencer, der gør, at politiet langt bedre vil blive i stand til også lokalt at opklare forbrydelserne. Og ikke mindst ser vi frem til, at flere sager om alvorlige overtrædelser af miljø- og arbejdsmiljølovgivningen vil blive opklaret, bl.a. fordi politiet lokalt får flere ressourcer til det.

Vi tror også, at der blandt dommerne vil blive skabt nogle bedre betingelser, et bedre fagligt miljø til at klare flere og også mere komplicerede sager.

Men når det gælder forbedring af retssikkerheden, må vi desværre sige, at forslaget kun i ringe grad opfylder vores betingelser. På enkelte punkter mener vi rent faktisk at der er tale om tilbageskridt. Det er især med hensyn til domstolsreformen, som jeg skal komme tilbage til.

Et af Enhedslistens væsentligste kritikpunkter af politireformen er, at man ikke benytter lejligheden til at lave en adskillelse af politi og anklagemyndighed, sådan som man har det i næsten alle andre lande, vi normalt sammenligner os med. Vi anerkender, at der sker en lille forbedring, en lidt større selvstændiggørelse af anklagemyndigheden, men grundlæggende er den stadig under Politidirektøren og Rigspoliti-

fen, og det er retssikkerhedsmæssigt et stort problem.

Vi agter at rejse dette spørgsmål under udvalgsarbejdet, herunder bede ministeren indhente redegørelser fra et par af de lande, der har adskilt politi- og anklagemyndighed, om, hvorfor de har valgt netop det, så det kan indgå i de endelige overvejelser.

Et andet vigtigt kritikpunkt er, at klageadgangen ændres. Vi er enige, når Politiforbundet i sit høringssvar anfører, at den foreslåede afskæring af muligheden for at klage til Justitsministeriet over rigspolitiets afgørelser i klagesager bør genovervejes. En klage over det lokale politis adfærd eller dispositioner ender altså inden for etaten, og det er ikke betryggende for retssikkerheden. Også her vil vi under udvalgsarbejdet spørge ministeren, om hun er villig til at finde en anden løsning. Det kunne f.eks. være et uafhængigt nævn bestående af repræsentanter for politi, forsvarsadvokater og almindelige borgere.

Det foreslås, at politidirektøren ikke længere skal være jurist, men hvad så, må man spørge. Skal det være en person med managementindsigt f.eks.? Man kan efter vores mening ikke lede politiet efter managementmetoder fra det private erhvervsliv. Politiet er en offentlig myndighed, der skal servicere borgerne efter de behov, som borgerne har. Her gælder ikke kun effektivitetshensyn. Her er faktorer som tid, forståelse og indsigt også vigtige til at skabe sikkerhed og tryghed hos borgerne.

Kl. 19.10

Vi vil også benytte lejligheden til igen at spørge ministeren, om ministeren vil være med til at nedlægge detentionerne. Berusede personer hører til på hospitalerne, ikke på en politistation, og det her er en god lejlighed til at få ændret ved denne praksis. Så jeg vil spørge ministeren, om vi ikke kan blive enige om, at vi i forbindelse med politireformen nedlægger detentionerne, så berusede personer fremover sendes til hospitalerne.

Endelig er det i forbindelse med politireformen vigtigt at få sikret flere ressourcer til offerrådgivning, og det er efter Enhedslistens mening også vigtigt at få sikret oprettelse af konfliktråd i alle politikredse. Vi er enige i, at der er behov for en politireform, men det er også tiden til at få sat mere fokus på ofrene. Vi vil bruge mange kræfter under udvalgsarbejdet på at få afsat flere ressourcer til offerrådgivning og konfliktråd.

Som jeg nævnte i indledningen, er der enkelte punkter, hvor Enhedslisten mener retssikkerheden svækkes med dette lovforslag. Det gælder især i ændringen af domstolsreformen, hvorefter nævninge og dommere fremover skal votere sammen. Det er ganske enkelt ikke acceptabelt, og hvis dette forslag gennemføres, vil det i sig selv være ensbetydende med, at vi må stemme imod lovforslaget.

Det eksisterende system giver en ekstra retssikkerhedsgaranti, for ikke bare skal et kvalificeret flertal af nævninge kende den anklagede skyldig; efterfølgende skal også et flertal af dommerne være enige heri, ellers skal retssagen gå om. De to parter, nævninge og dommere, skal altså uafhængigt af hinanden være enige om skyldsspørgsmålet. Det nuværende system har altså en såkaldt dobbeltgaranti for, at det er den rigtige dom.

Uafhængigheden forsvinder, når nævninge og dommere fremover skal votere sammen. Selv om det stadig er et kvalificeret flertal blandt nævningene og et flertal blandt dommerne, der skal være enige om skyldsspørgsmålet, er og bliver det en alvorlig svækkelse af retssikkerheden og af nævningesystemet, som vi ikke vil være med til. Flere juridiske eksperter har i øvrigt påpeget, at det muligvis er i strid med grundloven. Det spørgsmål må i hvert fald afklares, inden lovforslaget her kommer til tredje behandling.

Det er klart, at med så få retskredse er der en risiko for, at der vil blive social slagside bl.a. på grund af de store rejseafstande. Mange vil formentlig udeblive, hvis de skal bruge en hel eller en halv dag på at rejse frem og tilbage, og det forringer den enkeltes retssikkerhed. Her er vi enige i den kritik, som flere dommere har rejst.

Direktøren for Ret&Råd har desuden påpeget, at det vil tage livet af den lokale retshjælp, som især såkaldt svage borgere har stor glæde af, når der er så få retskredse. Den kritik mener vi man skal tage alvorligt. Derfor er vi også enige med Socialdemokraterne i, at det er afgørende vigtigt, at retten kommer ud til borgerne. Det er efter vores mening oplagt, at mindre lokale sager afgøres lokalt, ved at dommerne kommer til byen. Præcis hvordan og hvilke sager det skal dreje sig om, må vi få afklaret under udvalgsarbejdet.

Jeg synes også, at vi skal tage Forbrugerombudsmandens kritik om ringere forbrugerbeskyttelse alvorligt. Vi må i løbet af udvalgsarbejdet have afklaret, hvor stort problemet er, og så må vi have fundet en fornuftig løsning. Det kan

ikke være meningen, at en domstolsreform skal føre til ringere forbrugerbeskyttelse eller dårligere retssikkerhed for forbrugerne.

Domstolsreformen lægger tillige op til, at flere retssager, især de såkaldte småsager, skal foregå uden udnævnte dommere. Det kan vi være lidt betænkelige ved, og derfor er det vigtigt, at der bliver en løbende opfølgning på, hvordan det går med retssikkerheden.

Afslutningsvis vil jeg sige, at selv om der er mange gode elementer i lovforslaget, er der også nogle alvorlige tidsler, som skal udryddes, hvis Enhedslisten skal ende med at stemme for dette lovforslag. Vi går konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og håber på, at vi sammen med andre partier, måske også med justitsministeren, kan få forbedret det her forslag. Hvis det sker, tror vi rent faktisk på, at det vil være til gavn for borgerne, og at det vil forbedre retssikkerheden her i landet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg har et enkelt spørgsmål. Jeg kunne forstå, at Enhedslisten ønsker at nedlægge detentionerne, og det er jo meget tiltalende. Men jeg må lige høre: Hvor forestiller Enhedslisten sig, at voldelige berusede personer i så fald skal sove branderten ud i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som jeg sagde i ordførerindlægget, som i øvrigt ikke er mit eget, forestiller vi os, at berusede personer skal placeres der, hvor de kan behandles, nemlig på hospitalerne.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

I forlængelse af det spørgsmål vil jeg så spørge: Hvis man ringer fra hospitalet og siger, at nu er den berusede person gået amok og har banket nogle andre patienter og et par portører og nogle sygeplejersker, hvad skal man så gøre ved vedkommende?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så skal vedkommende spærres inde for vold.

Kl. 19.15

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og vi giver ministeren lejlighed til at få ordet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Dagen i dag er en dag, som jeg har set frem til med meget stor glæde, dagen, hvor vi fik lejlighed til her i Folketinget at diskutere den forestående reform af så vel politi som retsvæsen. Jeg er glad for, at alle her i dag har betonet den historiske betydning af de store reformer, vi står over for.

Jeg synes også, at det er vigtigt indledningsvis at understrege, at grunden til, at vi nu i Folketinget konstruktivt arbejder på at lave en reform af så vel politi som retsvæsen, er, at vi ønsker, at borgerne skal have et endnu bedre og endnu mere synligt politi og et endnu bedre retsvæsen med højere kvalitet og med en mere effektiv sagsbehandling.

Ud over at vi gør det her for borgernes skyld, synes jeg også, det er væsentligt at få understreget, at en af grundene til, at vi går i gang med det her store arbejde og et tykt lovforslag på langt over 600 sider, er, at vi vil skabe bedre rammer for de mennesker, der arbejder både i politi og retsvæsen. Vi gør det for borgernes skyld, men vi gør det også for de ansattes skyld.

Vi gør det også, fordi det er nødvendigt. Det er nødvendigt, hvis dansk politi og retsvæsen skal være i stand til at håndtere de udfordringer, der står over for både i dag og i fremtiden.

Jeg er utrolig glad for at kunne sige, at på grundlag af et meget omfattende arbejde, der har taget mange år, og på grundlag af et fantastisk dygtigt stykke arbejde både af de folk, der arbejder ude i politiet, ude i retsvæsenet, og af de mange mennesker, der har arbejdet i mit ministerium med sagen, er vi nået frem til, at vi her har et lovforslag, som bakkes op af de ansatte både ved politi og retsvæsen. Der har været overordentlig positive høringssvar fra alle parter, og jeg synes, det er væsentligt at få understreget, at de, som reformen først og fremmest berører rent arbejdsmæssigt, synes, det her er et godt udgangspunkt.

Ligeledes er jeg selvfølgelig meget glad for at kunne konstatere, at Folketingets partier i dag er enige om, at de her reformer giver et bedre politi og et bedre retsvæsen. Jeg vil bestræbe mig på undervejs i de forhandlinger, vi skal have ikke kun om det reelle indhold i lovforslaget, men selvfølgelig også om det, der har givet anledning til meget debat ude lokalt, nemlig den geografiske struktur, at samle et bredt flertal i Folketinget om den her reform. Det fortjener borgerne i Danmark, og det fortjener de ansatte.

Efter de bemærkninger, der er faldet i dag, anser jeg det også for meget sandsynligt, at det er muligt at få en meget bred tilslutning i Folketinget.

Hvis vi skal starte med bemærkningerne fra Venstres ordfører, synes jeg, at fru Birthe Rønn Hornbech sagde det meget præcist, nemlig at et af formålene med den her reform er at sikre, at vi tænker rationelt over, hvordan vores politi og domstolsvæsen fungerer bedst muligt, og ikke tænker populistisk. Vi skal turde have modet til at gennemføre de nødvendige ændringer, der rent faktisk vil skabe et bedre politi og retsvæsen for borgerne.

Lige så vigtigt syntes jeg det var, at fru Birthe Rønn Hornbech gjorde en del ud af at fremhæve, at reformen her skaber store organisatoriske og ledelsesmæssige forandringer i politiet, men at der også bliver nogle nye organer, der gerne skulle medvirke til at skabe et mere dynamisk og frittænkende politi. Ikke mindst koncernledelsen vil her have en helt central rolle.

Jeg synes også, det var vigtigt, at fru Birthe Rønn Hornbech fik fremhævet, at når vi ser på domstolsvæsenet, er der tale om, at selv om vi reducerer antallet af retskredse, så får vi en mere decentral struktur. Det gælder faktisk for så vel politi som domstole, hvor politiet får større beslutningskompetence, hvor retterne får en større kompetence, og hvor udgangspunktet er, at alle sager fremover starter i byretterne.

Jeg deler fru Birthe Rønn Hornbechs vurdering, at med de effektiviseringer, der bliver lagt op til, vil der også være tale om færre retsmøder i mange andre sager til stor gavn for alle, der er involveret i det.

kl. 19.20

Socialdemokratiets ordfører, hr. Morten Bødskov, havde ligeledes en meget positiv indgangsvinkel til reformerne og til lovforslaget. Jeg hørte hr. Morten Bødskov fremhæve på Socialdemokratiets vegne, at det, man finder afgørende, er, at nærheden styrkes, ikke kun når det gælder den politimæssige del, men også i domstolsdelen, og at Socialdemokratiet har været meget optaget af, at ikke mindst indsatsen mod den organiserede kriminalitet blev styrket, og at vi fik bæredygtige politikredse.

Jeg vil gerne her tilkendegive, og det vil jeg komme ind på flere gange undervejs, at regeringen er indstillet på i forhandlingerne og selvfølgelig også i de spørgsmål, der måtte være stillet fra Folketingets side, at vi bekræfter hinanden i, at den lokale forankring skal være stærk, herun-

der selvfølgelig også, at vi sikrer, at der er en beslutningskraft ude lokalt.

Samtidig vil jeg sige til hr. Morten Bødskov – fru Anne Bastrup var også inde på det – at rigspolitiets fremtid altså ikke er endeligt afgjort med det her lovforslag. Vi har i forbindelse med forberedelsen af lovforslaget spurgt Politimesterforeningen om, hvilke opgaver man med det samme kunne flytte ud, altså centralt fra rigspolitiet og decentralt ud til kredsene. I første omgang er budet, at de godt 300 mand, som lovforslaget her lægger op til, kan flyttes ud umiddelbart.

Men vi stopper ikke der, og det er en bekræftelse både til hr. Morten Bødskov og fru Anne Bastrup. I min optik forventer jeg, at koncerndelen, når den på et tidspunkt bliver sat og politidirektøren er udnævnt, løbende tager stilling til, om der er flere opgaver, der med held kan placeres ude lokalt.

Problemet er bare i dag, at politikredsene er alt for små, og derfor magter de ikke at tage ansvar for at løse nogle opgaver, men jeg tror, at de nye, store, stærke politikredse med 800 medarbejdere vil få blod på tanden med hensyn til at få flere og flere opgaver flyttet ud lokalt, og det sætter lovforslaget ingen begrænsninger for. Men jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at det er noget, som både regeringen og regeringspartierne har drøftet meget indgående.

På domstolssiden fremhævede hr. Morten Bødskov, at man i hovedtræk støtter op om lovforslaget og er glad for, at retssikkerheden bliver styrket, men at man meget gerne vil se på, om retskredsene, afdelingskontorerne og den lokale forankring er tilstrækkelig.

Også her vil jeg gerne fremhæve, at jeg absolut er indstillet på, at vi sikrer os, at det her ikke bliver meget voldsomt belastende for almindelige mennesker. Det er noget, som mange har rejst efterfølgende, og som både Dansk Folkeparti, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har været meget optaget af.

Først vil jeg sige, at jeg tror, at vi alle sammen må være enige om, at det er lige så vigtigt på domstolssiden, som det er på politikredssiden, at vi har bæredygtige enheder. Vi kan ikke begynde at tale om et retsvæsen, hvor man har en A- og en B-retskreds, og hvor man nogle steder har den flotte model med mange udnævnte dommere, med flerkollegial behandling, med flerdommerbehandling, og andre steder har en lille retskreds, hvor man ikke har de muligheder.

Udgangspunktet må være, at borgerne får den samme høje kvalitet overalt i landet.

Når det er sagt, betyder det jo ikke, at det er alle sager, der nødvendigvis behøver at blive behandlet på hovedtingstedet. Men det er altså vigtigt for mig at holde fast i, at retskredsene skal være bæredygtige.

Når det gælder de ting, der med stor sandsynlighed vil kunne klares lokalt mange steder, f.eks. på et kommunekontor, er jeg absolut indstillet på under udvalgsbehandlingen og i de forhandlinger, som Folketingets partier også vil blive indkaldt til, at vi arbejder videre med at videreformulere de bemærkninger, der allerede er i lovforslaget, om at sikre, at sager kan håndteres lokalt. Her tænker jeg typisk på fogedsager, skiftesager, notarforretninger og andet, som sagens kan foregå på kommunekontoret. Det mener jeg at der er god mulighed for, så det må vi diskutere med hinanden i forløbet.

Det betyder, og det har særlig fru Anne Bastrup spurgt meget ind til undervejs i den her førstebehandling, at vi må erkende og blive enige med hinanden om, at vi på nogle områder kan sige til borgerne: Her får du ikke særlig langt til domstolene, hvis det er skiftesagen, eller hvis det er fogedsagen, for her kan vi lave lokale løsninger.

Kl. 19.25

Men på andre områder, når det f.eks. gælder de store nævningsager, store civile sager, må alle være forberedt på, at man har lidt længere vej. Det er jo de færreste almindelige borgere, der nogen sinde bliver involveret i sådan en proces, og jeg tror, at den almindelige borger er mere optaget af hensynet til egen retssikkerhed og høj kvalitet i de store sager end en kilometerafstand.

Med frygt for, at det måske kan virke en lille smule, som om jeg vil trække debatten lidt ned, synes jeg godt, man kan drage en parallel til sundhedssystemet:

Hvis det, man har behov for, er et besøg hos den praktiserende læge eller en mindre, ukompliceret behandling, synes vi alle sammen, at det er dejligt, at man ikke skal fragte sig så langt, at der er kort transporttid for at få den ydelse. Men hvis det er den store hjerteroperation, hvis det er de store ting, man skal igennem, som ofte kun sker en gang i ens liv, kan alle se det fornuftige i, at man går til det sted, hvor ekspertisen og kompetencen er størst.

Det er vigtigt for mig at få sagt det i dag for ligesom at få signaleret, at regeringen ikke mener,

at der med den her reform er plads til en voldsom udvidelse af antallet af retskredse. Men vi er indstillet på at se på, hvordan vi kan tilgodesee den almindelige borger, der har småsager, og som ikke ønsker at bruge hverken meget tid eller mange penge på transport.

Hr. Peter Skaarup, som også indledningsvis havde nogle positive bemærkninger om reformen, takker jeg også for, at Dansk Folkeparti vil gå konstruktivt ind i arbejdet. Jeg er faktisk glad for, at hr. Peter Skaarup gjorde noget ud af at få forklaret, at der altså er en implementeringsperiode for det her.

Hvis medarbejderne i politi- og retskredse skal kunne magte den her opgave og ikke føle, at det bliver for uoverskueligt, så skal det her selvfølgelig køres ind over en årrække. Det vil vi meget gerne medvirke til kommer til at fremstå lidt klarere, så Folketingets partier ikke føler sig snydt, når der ikke pludselig dukker 800 ekstra betjente op den 2. januar næste år, for sådan kommer det ikke til at gå. Der vil være en implementeringsfase, og det skylder vi også medarbejderne at de får god tid til.

Hr. Peter Skaarup var også inde på spørgsmålet om at sikre mere nærhed. Jeg har delvis svaret på det, da jeg besvarede nogle af de spørgsmål, der optog hr. Morten Bødskov, men jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at både politi- og retskredsene skal være bæredygtige. Det, vi så må se på, er, hvordan betjeningen af borgerne bliver, både på politisiden og på domstolssiden. Og det er jeg overbevist om at Dansk Folkeparti gerne vil indgå i konstruktive drøftelser om.

Hr. Peter Skaarup bemærkede, at lovforslaget alene lægger op til døgnbemanding 12 steder i landet. Men lovforslaget har derudover også reserveret et anseligt antal betjente til at kunne lave det, der hedder fleksibel døgnbetjening.

I de større byer i landet, hvor der typisk kan være et behov for, at der er døgnbetjening 24 timer i døgnet, kan man sørge for, at betjentene er der, måske ikke fra mandag til søndag, men vil typisk torsdag, fredag, lørdag og de gange, hvor der er festivaler og alt muligt andet, altså hvor der er et behov for en mere massiv politimæssig tilstedeværelse. Det medvirker vi selvfølgelig meget gerne til at forhandle undervejs.

Men det er altså vigtigt for mig at få sagt det, som også fru Birthe Rønn Hornbech sagde i sit ordforerindlæg, nemlig at det, der betyder noget for borgerne, ikke er døgnbemanding, altså hvor mange der sidder på stationen. Men det er døgnbetjening, hvor hurtigt politivognene ryk-

ker ud, hvor hurtigt patruljevognene kommer og reagerer på de henvendelser, der kommer.

Hr. Peter Skaarup satte sådan halvvejs spørgsmålstegn ved, om reformen kan frigøre 800 mand. Det vil jeg sige at den kan. Det er det tal, rigspolitiet er nået frem til, og det har de sagt kan lade sig gøre. Derfor er det det tal, som man må regne med, og som man så kan forbedre den politimæssige tilstedeværelse med på den ene eller på den anden måde.

Det sidste spørgsmål fra hr. Peter Skaarups indlæg, jeg synes jeg har behov for at vende, er spørgsmålet om transport, som hr. Peter Skaarup brugte nogle kræfter på, altså spørgsmålet om, at al politiets tid ikke går op i transport. Det er jeg meget enig i, men jeg må bare sige, at i dag er politiet jo desværre karakteriseret ved, at der er alt for mange folk, der sidder fastlåst i nogle stillinger, hvor de ikke kan blive brugt fleksibelt, og et ganske lille regneeksempel kan illustrere det.

Kl. 19.30

I fem politikredse vil der i dag typisk blive anvendt 75 årsværk på at have en vagthavende og mindst én anden politimand på stationen i døgn drift. Ved at lave reformen her vil man kunne frigøre 40 årsværk i hver af de nye politikredse, der så kan køre patruljevogne, og det vil altså sige yderligere i hvert fald tre patruljer til at køre om natten.

Nogle vil sige: Det er meget fint, at vi så får flere patruljer og samler telefonpasningen enkelte steder, men hvad så, når folk skal køres til detentionen? Vi har regnet på de tal, vi kender nu for en typisk politikreds, og der vil i de nye store politikredse typisk være omkring 300 detentionsanbringelser årligt. Hvis der ikke er fast bemanding på fire af stationerne, men kun på den femte, så vil transporterne lægge beslag på fire årsværk. Det vil altså sige, at man får frigjort 40 årsværk, men der er fire, der skal bruges til at transportere.

Hvis man derudover indregner, hvor det er, folk i dag bliver detentionsanbragt, og det er jo typisk de steder, hvor hovedpolitistationerne ligger, så bliver det et meget, meget lille antal, der overhovedet skal transporteres.

Derfor synes jeg, og jeg siger det bare i al stilfærdighed, at man skal passe på ikke at gøre det her til et stort problem, for rent mandskabsmæssigt er det ikke noget, der trækker store ressourcer i forhold til det, som beredskabsreformen kan frigøre.

Hr. Tom Behnke gjorde i sit indlæg meget ud af at fokusere på den decentralisering og den styrkelse af nærheden, som lovforslaget lægger op til. Jeg er særlig glad for, at hr. Tom Behnke også lagde meget vægt på den fleksibilitet, som lovforslaget lægger op til.

En af de ting, som jeg forventer mig meget af, er, at i og med at politidirektøren får det overordnede økonomiske og organisatoriske ansvar for de nye politikredse, ser vi også, at man bliver mere kreativ med hensyn til, hvad det er for folk, man ansætter. Et spørgsmål, som mange af os ofte bliver mødt med, når vi er ude til borgermøder, er, hvorfor i alverden det er politifolk, der skal sidde og lave kontoransattes arbejde.

Der må man sige, at reformen jo i hvert fald lægger op til, at politidirektøren frit kan vælge, hvad det er for en type medarbejdere, politidirektøren ønsker sig. Det kan være flere HK-ansatte til at lave skrivarbejdet, men det kan også være, der er særlige problemer i politikredsen, og det, man måske mere har behov for end politiansatte, er en antropolog til at løse nogle af de problemer, som kredsen står over for. Der synes jeg, at det er rigtigt, at politidirektøren får den frihed og fleksibilitet, som hr. Tom Behnke var inde på.

Jeg vil gå videre til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Jeg er meget glad for de positive toner, der kom fra Det Radikale Venstre, og jeg er meget glad for, at Det Radikale Venstre ikke var bange for at tone rent flag, hverken når det gjaldt antallet af politikredse, den decentralisering, som der bliver lagt op til, eller at det er hovedpolitistationerne, der som udgangspunkt er døgnbemandede, og at resten af politifolkene så skal ud at køre i patruljebilerne.

Jeg hørte også hr. Simon Emil Ammitzbøll tale om, at der så er andre, man kan sige mere bløde områder, som Det Radikale Venstre lægger vægt på at der bliver øget opmærksomhed på i den fase, vi nu går ind i. Det drejer sig bl.a. om offerrådgivningen og om at sikre, at SSP-arbejdet fortsætter, og der vil jeg meget gerne indgå i en konstruktiv dialog.

På ét punkt, og det har både Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten været inde på, nemlig spørgsmålet om konfliktråd, vil jeg gerne her tilkendegive, at jeg er meget positivt indstillet på, at konfliktrådsordningen skal være landsdækkende. Det, jeg ikke kan overskue, er, om det er klogt at tage med som en del af det lovforslag, vi står med her, hvor vi reformerer organisationen og ledelsesstrukturen i po-

litiet og ved domstolene. Jeg kan heller ikke helt overskue, hvad de økonomiske konsekvenser vil være af det.

Jeg siger det, fordi jeg nødtigt vil have, at nogle af de frigjorte betjente, vi vil bruge på at bekæmpe organiseret kriminalitet, kvindehandel og meget andet, skal fragå det store reformprojekt, fordi vi skal til at finansiere konfliktråd.

Jeg er positiv over for at lave en landsdækkende ordning, men jeg kan ikke helt i dag gennemskue, om ikke det klogeste ville være at gøre det til en del af de flerårsaftaler, som vi skal indgå til efteråret, og som jo også skal fastlægge de endelige rammer for reformernes økonomiske vilkår. Men det siger jeg egentlig bare med det udgangspunkt, at jeg er positivt indstillet over for det, men at jeg måske har svært ved at se, at det er her, det passer mest naturligt ind.

Kl. 19.35

Hr. Simon Emil Ammitzbøll var ligesom andre også inde på spørgsmålet om detentionerne. Vi har ret klart i bemærkningerne til lovforslaget redegjort for, hvorfor vi har valgt at fastholde detentionerne der, hvor de ligger i dag. Jeg synes også, hr. Tom Behnke lidt i sine spørgsmål til hr. Jørgen Arbo-Bæhr har forsøgt at rejse de problemstillinger, der vil være, hvis meget fulde, berusede, voldelige mennesker skal til at overgå til sygehusenes varetægt. Jeg tror slet ikke, at man kan overbevise sygehusene om det formålstjenlige i det, men jeg besvarer selvfølgelig gerne spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen.

Jeg er glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll så også gør noget ud af at sige, at de effektiviseringer, som reformerne medfører i politidelen, altså de 800 mand, selvfølgelig skal komme politikredsene til gode. Der er altså ikke tale om en besparelserreform, men om, at de gerne skulle gøre god nytte ude i politikredsene.

Jeg har også noteret mig Det Radikale Venstres ønske om, at der ikke skal være urimelig langt for borgerne i småsager, og det har jeg også kommenteret over for både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet: Det må vi søge at finde løsninger på, ved at man f.eks. på kommunekontorerne kan behandle fogedsager og skiftesager og andet.

Jeg er også meget glad for, at Det Radikale Venstre sådan forsigtigt positivt nu tilkendegiver, at fællesvoteringer også er den vej, som Det Radikale Venstre ser at vi bør gå som led i den store reform af nævningene.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige, at jeg er meget glad for, at også SF går konstruktivt ind i forhandlingerne. Og jeg noterede mig, at det for SF er afgørende, at der sker en fremtidssikring af politiet, der skal være med til at skabe større tryghed, større sikkerhed og mere fred i lokalområderne, og at SF er enig i, at det skal være bæredygtige politikredse med befolkningsunderlag på ca. 400.000.

Jeg vil også gerne bekræfte over for fru Anne Baastrup, at blot fordi vi samler beredskabet telefonmæssigt på hovedpolitistationen, så skal det lokale beredskab altså ikke køre ud fra hovedpolitistationen. Det lokale beredskab skal stadig væk køre ud fra de lokale tjenestesteder, alt andet ville være højst unaturligt og et stort ressourcespild. Så jeg håber, at vi har tilkendegivet det så klart her, at det står fuldstændig klart, at de, der er på natpatrulje, altså møder ind lokalt. Det er ikke sådan, at politistationen er lukket og slukket, og at man ikke kan komme ind og få en kop kaffe, eller hvad man nu skal. Det vil stadig væk være med lokalt udgangspunkt.

Jeg har også svaret på spørgsmål om Rigspolitechefen, og jeg er klar over, at flere partier er kritiske over for den politiklagenævnensordning, som vi har i dag. Vi har ikke fundet det formålstjenligt at begynde en diskussion om det i forbindelse med det her store reformforslag, men jeg vil gerne bekræfte over for fru Anne Baastrup, at hvis og såfremt Folketinget er med til at vedtage de her reformer, så vil det næste, vi går i gang med, når de her reformer begynder at blive implementeret, være at se på statsadvokaternes fremtid. Så det bliver det næste, vi går i gang med.

Fru Anne Baastrup spurgte også til legalitetskontrollen og den legalitetskontrol, der vil være ude lokalt, hvis de fleste jurister kommer til at sidde på hovedpolitistationen. Det kommer jo til at foregå på flere plan, men først og fremmest tror jeg, at legalitetskontrollen bliver væsentlig styrket, fordi juristerne nu får et større fagligt miljø at sidde at træffe beslutninger i, og hvor de kan redegøre for, hvordan de håndterer sagerne. Jeg er helt overbevist om, at det her kommer til at styrke legalitetskontrollen ude i de enkelte politikredse, når der ikke sidder en hel eller halvanden eller to jurister mutters alene i en politikreds, men der bliver et team nu, der kan være en slagkraftig enhed på anklagemyndighedens side.

Jeg har svaret på de fleste af de spørgsmål, som fru Anne Baastrup også rejste om domstols-

reformen, og jeg har selvfølgelig noteret mig, at SF ikke er glade for fællesvoteringsforslaget. Det overrasker mig ikke, for det har fru Anne Baastrup også givet udtryk for før.

Men jeg vil sige både til fru Anne Baastrup og til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at vi selvfølgelig meget gerne til Retsudvalget til brug for den videre behandling af det her lovforslag vil oversende en grundigere grundlovsnotits om, hvorfor vi ikke finder, at fællesvotering er i strid med grundloven. Det er altså blot for at tilkendegive – og vi finder det sådan set fuldt ud forståeligt, da der jo er meget kyndige mennesker, der har rejst spørgsmål om, hvorvidt det er grundlovsmedholdeligt at indføre fællesvotering – at vi gerne vil oversende et responsum til Retsudvalget om de vurderinger, vi har foretaget i forhold til grundlovens paragraffer.

Kl. 19.40

Endelig vil jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at jeg selvfølgelig er ked af, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr som den ordfører, der kom sidst, også var den, der var mest kritisk, men der var dog også positive bemærkninger undervejs.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg i hvert fald på regeringens vegne ville gøre alt for, at der bliver en meget bred opbakning til det her lovforslag, og det synes at førstebehandlingen har givet gode løfter om. Så tak for en god debat.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående. Der er en, der har bedt om en kort bemærkning, og det er fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Man får helt dårlig samvittighed over, at man gør det, men jeg må jo godt.

Har ministeren overvejet, hvad der kommer til at ske bagefter? Så vedtager man lovforslaget; man siger, at politiet skal tage udgangspunkt i den lokale politistation, når de skal være i beredskab; vi skal have, at domstolene skal være ude lokalt og ordne de der sager; men hvilken kontrol har vi med det?

Når vi får henvendelser fra borgerne, siger de: Efter at vores underpolitistation er blevet nedlagt, har vi stort set ikke set en eneste betjent i området, og når de hidkaldes, så tager det halvanden til to timer, før de dukker op. Det vil jeg sige, at vi kommer til at miste betjening fra betjentenes side og fra domstolene tilsyneladende ligeså med de hørings svar, vi har. Hvad kan vi

gøre for rent faktisk at sikre, at intentionerne i lovforslaget bliver gennemført?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at det har vi sådan set forsøgt at forklare under lovforslaget, men jeg er glad for, at fru Anne Baastrup stiller spørgsmålene.

Sagen er den, at de nye politidirektører bliver åremålsansat, og det vil sige, at de kan blive fyret, hvis de ikke lever op til den kontrakt, de indgår. En af de ting, de vil blive målt på, og det er vi faktisk allerede gået i gang med at måle i den nuværende forligsperiode, er responstiden. Så der vil blive målt på, hvorvidt politidirektøren er i stand til at disponere og anvende ressourcerne sådan, at responstiden er tilfredsstillende i alle dele af landet.

Nu er det bare for at komme med et eksempel, som er det, som mange har været optaget af. Hvordan har jeg en sikkerhed for, at en patruljevogn når hurtigere frem? Det vil politidirektøren løbende blive målt på, og hvis ikke politidirektøren kan levere det, skal vedkommende ikke forvente at fortsætte som politidirektør. For det er helt afgørende, at de ting, som bliver opstillet i resultatkontrakten – og det vil jo typisk være en udmøntning af de flerårsaftaler, som også bliver indgået i Folketinget, der kan i hvert fald være punkter der, der indgår i det – skal man leve op til. Det synes jeg er væsentligt at få understreget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvad gør vi i virkeligheden på domstolssiden? Hvordan sikrer vi, at hensigten med de faste ugedage eller andet bliver gennemført? For med de reaktioner, vi har fra Domstolsstyrelsen, fra dommerfuldmægtigene, fra dem alle sammen, virker det som om, at de simpelt hen ikke mener, at retssikkerheden kan overholdes, hvis de skal gøre det. Og der er de jo uafhængige. Jeg ved godt, at man i høringssvaret og i høringsnotatet fastholder, at det her oplæg, som ministeren er kommet med, så også skal gennemføres. Men bagefter?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er mange ting i det. Jeg vil bl.a. sige, at noget af det, som fru Anne Baastrup har været inde på, f.eks. at der bliver lavet en form for redegørelse,

så man ser på, hvor mange sager, der bliver behandlet det ene og det andet sted, er én vej at gå.

Jeg tror bare, man må starte med at sige, at udgangspunktet må være, at det må være retspræsidenterne, der, når de tiltræder, er ude at vurdere, hvor mange sager det vil være hensigtsmæssigt at håndtere lokalt. Det må være første station. Så må vi tale om, hvordan man så sikrer en rigtig opfølgning på det, herunder også en statistik for, hvor mange der har været af de enkelte typer sager, og hvordan de har været fordelt.

Men jeg vil sige til fru Anne Baastrup, at jeg altså ikke har gjort mig nogen færdige forestillinger om, hvordan den statistik skal laves eller den indrapportering skal komme til at foregå, men det er noget, vi kan arbejde videre med under udvalgsbehandlingen. Jeg kan i hvert fald godt forstå interessen i at sikre, at der er en stærk lokal forankring, ikke bare på politidelen, men så sandelig også på domstolsdelen.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne takke for de positive kommentarer fra justitsministerens side. Jeg tror, at hvis det ligesom er linjen for det videre arbejde, kan vi få en ganske udmærket proces omkring det her uhyre vigtige lovforslag.

Hvis man læser Visionsudvalgets rapport, som ligger til grund for det her lovforslag, så peger den jo på, at der er behov for, at man styrker, kan man sige, indsatsen over for kriminalitet i lokalsamfundet. Og jeg tror, at der er mange, der sidder rundt omkring, og som er beskæftiget med det her i det daglige, der ikke oplever de her nye kredsråd som en egentlig styrkelse af indsatsen i lokalsamfundene.

Kl. 19.45

Vil justitsministeren være med til at se på, hvordan man kan lave en struktur, som ikke så at sige skal være sådan en ny bastion mod og konkurrence til Politidirektøren osv., men en lokal struktur omkring understationerne, som kan samle de kræfter, som skal sættes ind, og som skal forstærke den kriminalitetsbekæmpelse og forebyggelse af kriminalitet, som Visionsudvalget jo faktisk indirekte skriver er nødvendig?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, jeg vil sige til hr. Bødskov, at kredsrådets opgave jo først og fremmest er mere overordnet at prioritere og lave strategiske overvejelser om,

hvordan kommunerne og politikredsene ser, at man løser de udfordringer, man står over for.

Men jeg er fuldt ud indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet og under de drøftelser, der også vil være i Justitsministeriet, ser videre på, hvordan vi sikrer en stærk lokal forankring og en stærk lokal fokus på at løse de opgaver, både kriminalpræventivt og kriminalitetsmæssigt, som vi står over for.

Forudsætningerne er i hvert fald til stede, for vi laver et stærk lokalt politi ude på tjenestestederne, som gerne skulle medvirke til så at sikre, at der er endnu større fokus fra politiets side på at løse opgaverne. Samtidig frigør vi også ressourcer lokalt, fordi vi flytter al administration til hovedpolitistationen, så man kan koncentrere sig om det borgernære og det relevante lokale.

Men jeg medvirker gerne under udvalgsbehandlingen og under de forhandlinger, der skal være, til, at det her bliver uddybet yderligere.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jo, tak for det, for det tror jeg er utrolig vigtigt bliver skåret fuldstændig ud i pap, at der her vil være tale om en styrkelse af politiets lokale forankring, en styrkelse af politiets indsats i de områder, hvor der er problemer. Der er mange politikredse, der i dag gør det godt, men der er sandelig også nogle, hvor det ikke fungerer særlig godt, så det takker vi meget for.

Når det handler om rigspolitiets fremtid og vores undren over, at det ikke er nærmere beskrevet i reformen, så hænger det jo sammen med – ikke nødvendigvis, at vi ønsker så at sige at kappe alle fjerene af Rigspolitichefen og rigspolitiet som sådan, for vi er indstillede på, at der selvfølgelig skal være et vist samarbejde på det nationale plan i politiet, det er klart – at der også mellem de nye store kredse og rigspolitiet skal aftales nogle spilleregler, som har indflydelse på, hvad det er for ansvarsområder, kredsene får, og hvad det er for ansvarsområder, rigspolitiet får i fremtiden. Det er det, vi mener er nødvendigt. Ellers kan vi jo risikere, når de selv skal udmønte det, at vi får to konkurrerende enheder, hvilket kan blive en meget, meget uskøn seance.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jeg enig med hr. Morten Bødskov i, og derfor synes jeg også, at det klogeste er, at der,

hvor man ligesom må kunne sige, her er det oplagt at lægge tingene ud lokalt allerede nu, tager vi det med som en del af lovforslaget. Men derudover må det være i koncernledelsen, hvor rigspolitiet sidder sammen med politidirektøren, man diskuterer, hvordan man mest hensigtsmæssigt har arbejdsfordelingen.

Jeg er enig med hr. Morten Bødskov i, at man for det første ikke skal opfinde den dybe tallerken mere end en gang, og man for det andet heller ikke skal begynde at konkurrere med hinanden. Jeg tror bare, at vi vil se en udvikling, hvor politikredsene får mod på også at løfte flere af de tunge sager selv, og det er jo en af de ting, der er meningen med denne reform. Når der er sager om kvindehandel, når der er nogle af de tunge, organiserede kriminalitetssager, så kan politikredsene altså også selv trække i arbejdstøjet og klare det selv og ikke altid bede rigspolitiet om assistance til det hele. Det tror jeg bliver en stor styrke ved reformen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil også sige tak til justitsministeren for en tilsyneladende positiv modtagelse af de bemærkninger, der har været fra Folketingets side, og jeg tror også, det er vigtigt. Et er, at man har siddet i et udvalgsarbejde i lang tid, men vi skal også se på, hvad der kommer ind af bidrag ude omkringfra, og det synes jeg det virker som om justitsministeren vil lytte til.

En ting, som jeg bed mærke i at justitsministeren sagde her i forbindelse med svaret til fru Anne Baastrup, var, at justitsministeren ikke havde gjort sig nogen færdige forestillinger om, hvad man ville i forbindelse med udsendelse af sager til kommunekontorerne, når nu nogle hævder – og det er med rette – at der bliver meget lang afstand til retten.

Det synes jeg måske er lidt løst, og der ville jeg godt høre, om justitsministeren ikke kunne fortælle lidt nærmere om, hvor mange flere foged- og skiftesager, man forventer at kunne behandle lokalt på kommunekontoret. Det er jo vigtigt, hvis det skal have en virkning, at det er væsentlig flere sager, for ellers bliver det bare som i dag, hvor der er nogle sager, der kan behandles, men så bliver der altså meget langt til retten i de øvrige sager, hvor bl.a. lokalerne skal være fornuftige og sikkerhedsmæssigt i orden på det sted, man vælger at afholde sagen.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at grunden til, at jeg ikke har villet og heller ikke kan svare mere konkret på det, er, at regeringens udgangspunkt har været, at det må være retspræsidenterne, der bliver udnævnt for de nye retskredse, der foretager en vurdering af, i hvor stort omfang og hvor der er behov for at henlægge sagsbehandlingen til kommunekontorerne, og hvor det altså er domstolene, der tager ud til borgerne og ikke borgerne, der skal komme til domstolene.

Kl. 19.50

Jeg vil være meget ked af, hvis Folketinget ligesom dikterer, hvilke kommuner og hvilke byer i landet der skal have noget, og hvem der ikke skal have noget, for sagsmængden og kriminalitetsudviklingen og meget andet kan jo betyde, at behovene skifter undervejs. Men det, jeg gerne vil medvirke til, og det, jeg også sagde til fru Anne Baastrup, er, at vi her fra Folketingets side gør det lidt klarere, hvad intentionerne er, herunder også hvordan vi kan følge op på, at det, vi er blevet enige om i Folketinget, så rent faktisk også bliver virkelighed ude i kredsene.

Hr. Peter Skaarup ved jo, hvad vi allerede gør på politiområdet som en del af den nuværende flerårsaftale, og hvordan vi effektmåler, men der har jeg altså ikke gjort mig klare forestillinger om, hvordan man kan gøre det for domstolenes vedkommende, og det må vi så se på under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, for når man ser de bidrag, vi også får ind, og de mange deputationer, der har været i Retsudvalget, så er det næsten entydigt, at mange ser nogle gevaldige problemer med at lægge tingene ud: Der er problemer med sikkerheden; der er problemer med den autoritet, som domstolen skal have over for borgeren, for det kræver særlige lokaler; der er problemer med det personale, der skal ud, som, hvis der ikke sker fremmøde fra borgerens side, ikke kan lave andet, det kan man i retten i dag. Så jeg kan kun se, at der er lutter problemer, og der er ikke rigtig nogen effektivisering i det, hvis alle de problemer er til stede.

Så spørgsmålet er bare: Kan vi regne med, at det her vil være den gevinst, der skal til for at råde bod på, at der bliver væsentlig færre rets-

kredse, eller er der ikke nogen gevinst at hente reelt? Jeg synes ikke, man har hørt rigtig gode argumenter, der tyder på, at der er nogen stor gevinst at hente.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er meget store gevinster at hente ved retskredsreformen. Ud over at vi får højere kvalitet i et mere effektivt retsvæsen, får vi en småsagsproces, hvor også de mindre bemidlede for meget få penge, 500 kr., kan få klaret tvister, f.eks. uenighed om regninger på under 50.000 kr.

Så der er fantastisk store gevinster for den enkelte borger i den her reform. Her tænker jeg også på vidneventerum og ordentlige, sikre faciliteter, som vores retsvæsen i dag ikke lever op til. Men det er klart, at en af grundene til, at vi kan gøre alle disse nye gode ting, bl.a. er, at vi også samler og effektiviserer både administrationen og sagsbehandlingen færre steder.

Jeg er selvfølgelig indstillet på, at netop i skiftesager og fogedsager – og i fogedsager møder folk jo ikke op og betaler deres regning, hvis det koster dem mange penge at transportere sig først – der har vi en interesse i stadig væk at fastholde en lokal forankring. Det mener jeg også vi sagtens kan finde løsninger på.

Så skal man altså huske på, at den enkelte borger i gennemsnit maksimum en gang i sit liv har behov for at møde ved domstolene, og det er også i den relation, synes jeg, man skal se de store forbedringer af retssikkerheden, som domstolsreformen også lægger op til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Valg af 8 medlemmer til Danmarks Nationalbanks repræsentantskab.

Første næstformand (Svend Auken):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 95 medlemmer: Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Anfinn Kallsberg (FF);

en gruppe på 84 medlemmer: Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Høgni Hoydal (TF), Lars Emil Johansen (SIU) og Kuupik Kleist (IA).

Valgt blev:

1 Svend Erik Hovmand (V)

2 Jens Rohde (V)

3 Kristian Thulesen Dahl (DF)

4 Pia Christmas-Møller (KF)

5 Helle Thorning-Schmidt (S)

6 Henrik Sass Larsen (S)

7 Elisabeth Arnold (RV)

8 Villy Søvndal (SF)

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 15. marts 2006, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.54
